

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง
ตำบลกุดดินจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู

นางรุ่งรวี คำเหมือน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

**The Effects of Using a Guidance Activities Package to Enhance Honesty to Public
of Prathom Suksa VI Students of Ban Abchang School, Kut Dinjee Sub-District,
Naklang District, Nong Bua Lamphu Province**

Mrs. Rungrawee Khammuean

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

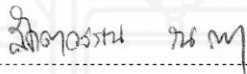
2014

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์
ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุดดินจี่ อำเภอนากลาง
จังหวัดหนองบัวลำภู

ชื่อและนามสกุล นางรุ่งรวี คำเหมือน
แขนงวิชา การแนะแนว
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ณ ระนอง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2558

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ณ ระนอง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรถนพ จินะวัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์
ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง
ตำบลกุดคีนจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู

ผู้ศึกษา นางรุ่งรวี คำเหมือน รหัสนักศึกษา 2562800041

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ณ ระนอง ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมก่อน
การทดลองและหลังทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุดคีนจี่
อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้าง ความซื่อสัตย์ต่อ
ส่วนรวม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557
โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุดคีนจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 20 คน ได้มาโดย
การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้าง ความ
ซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม จำนวน 7 กิจกรรม และ (2) แบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ซึ่งมีค่าความ
เที่ยงเท่ากับ .79 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมหลังการทดลองของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง ที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้าง ความซื่อสัตย์ต่อ
ส่วนรวม สูงกว่าคะแนนดังกล่าวก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ประถมศึกษา

Independent Study title: The Effects of Using a Guidance Activities Package to Enhance Honesty to Public of Prathom Suksa VI Students of Ban Abchang School, Kut Dinjee Sub-District, Naklang District, Nong Bua Lamphu Province

Author: Mrs. Rungrawee Khammuean, **ID:** 2562800041;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

Independent Study advisor: Dr. Laddawan Na Ranong, Associate Professor;

Academic year: 2014

Abstract

The purpose of this research was to compare the pre-experiment and post-experiment honesty to public scores of Prathom Suksa VI students of Ban Abchang School, Kut Dinjee sub-district, Naklang district, Nong Bua Lamphu province, who used a guidance activities package to enhance honesty to public.

The research sample consisted of 20 purposively selected Prathom Suksa VI students of Ban Abchang School, Kut Dinjee sub-district, Naklang district, Nong Bua Lamphu province in the 2014 academic year. The employed research instruments were (1) a guidance activities package to enhance honesty to public consisting of seven guidance activities; and (2) a scale to assess honesty to public, with reliability coefficient of .79. Statistics employed for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, and t-test.

Research findings revealed that the post-experiment honesty to public scores of Prathom Suksa VI students of Ban Abchang School, who used the guidance activities package to enhance honesty to public, were significantly higher than their pre-experiment counterpart scores at the .05 level.

Keywords: Guidance activities package, Honesty to public, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่าง
ยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ณ ระนอง อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ให้
คำแนะนำในการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไป
ด้วยดี รวมทั้งนายวิรัช ละเอียดอ่อน นางวงเดือน พลบูรณ์ นางจิตูดา คำภูแก้ว นายรังสรรค์
คำชาย และนางอโนมา สมันต์ศรี ที่กรุณาสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จนกระทั่งสำเร็จ
ลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายวิรัช ละเอียดอ่อน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านอาบช้าง
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองบัวลำภู เขต 2
ที่อำนวยความสะดวกในการวิจัย และขอขอบพระคุณคณะครูขอให้นักเรียนโรงเรียนบ้านอาบช้าง
ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการทำงานวิจัยสำเร็จลงได้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจ
ด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกๆ
ท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือสนับสนุนและ
เป็นกำลังใจในงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

รุ่งรวี คำเหมือน

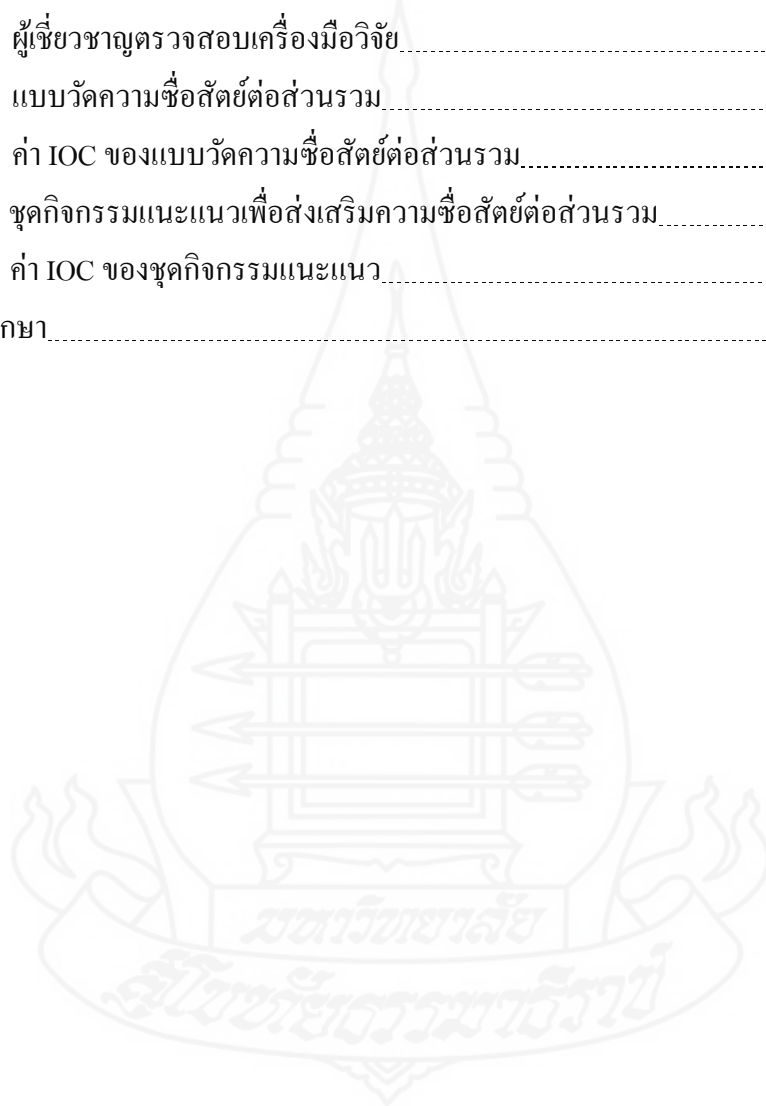
กรกฎาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
การส่งเสริมความซื่อสัตย์โดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว.....	7
ความซื่อสัตย์.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
ประเภทและรูปแบบการวิจัย.....	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปร.....	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	22
การสร้างเครื่องมือวิจัย.....	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐาน.....	30
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	32
สรุปการวิจัย.....	32
อภิปรายผล.....	34
ข้อเสนอแนะ.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	36
ภาคผนวก.....	41
ก ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	42
ข แบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม.....	44
ค ค่า IOC ของแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม.....	61
ง ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม.....	63
จ ค่า IOC ของชุดกิจกรรมแนะแนว.....	91
ประวัติผู้ศึกษา.....	93

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม และชุดกิจกรรม แนะแนว.....	22
ตารางที่ 3.2	โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์.....	23
ตารางที่ 3.3	แสดงการทดลอง.....	27
ตารางที่ 4.1	เปรียบเทียบคะแนนความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมก่อนทดลองและหลังทดลอง.....	31

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่างๆ ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่แผ่ขยายเข้ามาในสังคมไทยอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้สภาพชีวิตของคนในสังคมเกิดความเปลี่ยนแปลงโดยมุ่งในเรื่องของการแข่งขัน และให้คุณค่ากับเรื่องของวัตถุมากขึ้น จนห่างไกลจากเรื่องจริยธรรม และศีลธรรมที่ยึดมั่นและจากความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวช่วยส่งผลถึงเยาวชนไทยให้ห่างไกลจากเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปทุกที ซึ่งในเรื่องดังกล่าวพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงมีพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ถึงแม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางความเจริญรุดหน้าแห่งยุคปัจจุบันอย่างไร ก็ทอดทิ้งการศึกษาทางด้านจิตใจศีลธรรมจรรยาไม่ได้ ตรงกันข้าม ควรเอาใจใส่ตั้งสอนกันให้หนักแน่นทั่วถึงยิ่งขึ้นเพื่อให้เกิดความคิด ความเข้าใจถูกต้องสอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมที่มีวิวัฒนาการไปอย่างไม่หยุดยั้ง” (สุนทนา สวนผลรัตน์, 2550, น. 51)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 กล่าวว่า iver ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542, น. 5)

นอกจากนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อสองไว้ว่า “ซื่อสัตย์ สุจริต” ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการสอดแทรกคุณลักษณะอันพึงประสงค์เข้ากับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมดังกล่าว

นโยบายของประเทศในทศวรรษที่ผ่านมาให้ความสำคัญต่อ “การพัฒนาคน” ให้เป็นคนที่เก่งและมีสุขโดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้ทรงเน้นแนวทางพัฒนาตามหลักแนวคิดการพึ่งตนเอง โดยใช้หลักพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจการพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่ให้ความรู้คุณธรรม และความเพียรในการปฏิบัติและการดำรงชีวิต

ซึ่งทั่วโลกให้การยอมรับและเป็นหลักที่ได้ผ่านการพิจารณาด้านวิชาการว่าได้ผลจริงและยั่งยืน ประการสำคัญสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยรวมทั้งได้ผลดีกว่าการพัฒนาโดยเลียนแบบ ตะวันตกซึ่งพบว่า ประสบความสำเร็จและทำให้สูญเสียงบประมาณ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2527)

การพัฒนาส่งเสริมจริยธรรมความซื่อสัตย์แก่เยาวชนเพื่อเป็นแนวทางประพฤติดี ประพฤติชอบนั้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากหลายสถาบันใน สังคมอาทิ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษา ซึ่งมีกระบวนการ การศึกษาที่ได้การยอมรับว่าเป็นกระบวนการพัฒนาที่สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตได้อย่างยั่งยืน (กรมวิชาการ, 2544, น. 51)

การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ท่ามกลางสภาพสังคมปัจจุบัน นับเป็นสิ่งยากยิ่ง โดยเฉพาะในยุคที่สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจและ สังคม ส่งผลกระทบโดยตรงและโดยทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของคน ทุกเพศ ทุกช่วงชีวิต ปัญหา สังคมได้ทวีความซับซ้อนรุนแรงขึ้นทุกขณะ ซึ่งจำเป็นที่สถานศึกษาต้องใช้กระบวนการแนะแนว เป็นกลไกสำคัญ ในการป้องกันช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่เยาว์วัย เพราะจุดหมายของ การแนะแนวเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณภาพเหมาะสมตามความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน มีทักษะการดำเนินชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ศิลปกรรม จริยธรรม รู้จักการเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา รู้จักคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหาในช่วงวิกฤต วางแผนการศึกษาต่อ และการพัฒนาตนสู่โลกงานอาชีพ และการมีงานทำ รวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ใน สังคมอย่างมีความสุข (สุขพัชรา ชิมเจริญ, อ้างถึงใน สุวิชชา ตรินาจ, 2552, น. 1)

ความซื่อสัตย์เป็นจริยธรรมที่จำเป็นต้องมีในตัวบุคคล ถ้าคนในสังคมมีความซื่อสัตย์ จะทำให้สังคมเป็นสังคมที่น่าอยู่ เนื่องจากคนในสังคมมีการช่วยเหลือเกื้อกูล มีการแบ่งปัน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 382) ได้ให้ความหมายของคำว่า ซื่อสัตย์ หมายถึง ความประพฤติตรง จริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง ลักษณะของคนที่มีความซื่อสัตย์ คือ คนที่เป็นคนตรง มีการประพฤติและ มีการแสดงออกทางพฤติกรรมด้วยความจริงใจ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 30) ได้ให้ความสำคัญของจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของ นักเรียน โดยกล่าวว่า ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นจริยธรรมหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งบุคคลพึงจะมีไว้เป็น คุณสมบัติของตน ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตมีความจริงใจ ซื่อตรง ทำจริง เป็นผู้ที่มิเกียติเชื่อถือได้ และความซื่อสัตย์เป็นธรรมอันประเสริฐที่สุดที่บุคคลพึงมี

การปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมเรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริตต้องสร้างตั้งแต่แรกเกิด ลักษณะนิสัยความซื่อสัตย์สุจริตจะเริ่มก่อตัวขึ้น จากความรักความอบอุ่นที่พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ใกล้ชิดได้แสดงออกและให้แก่เด็ก เด็กก็จะ แสดงความรัก ความเชื่อถือไว้วางใจตอบสนอง เช่นเดียวกัน และเด็กจะเชื่อ และเอาอย่าง ทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งคนที่ตัวเองรักและไว้ใจทำให้ดูหรือ แสดงให้เห็น พ่อแม่จึงเป็นต้นแบบที่สำคัญในวัยเด็ก ในวัยเรียนเด็กจะเลียนแบบจากครู เพื่อนๆ พฤติกรรมของคนรอบข้าง เลียนแบบจากผู้ใหญ่ในชุมชนจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว จากข้อมูล ข่าวสารที่เด็กได้รับ ไม่ว่าจะจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือจากคำเล่าลือต่างๆ ผู้ใหญ่ในสังคมที่มีคนยกย่อง นับถือมากๆ เด็กจะให้ความสำคัญเป็นพิเศษบางที่เขาอาจจะเชื่อว่าทุกอย่างที่ผู้นั้นประพฤติปฏิบัติเป็นของดีหมด ดังนั้น ถ้าเด็ก ยกย่องนับถือถูกคนก็เป็นการดี แต่ถ้าไปยกย่องนับถือ คนที่ขาดความซื่อสัตย์ สุจริตก็จะเป็นอันตรายมาก <http://www.thaiblogonline.com/>

โรงเรียนบ้านอาบช้าง เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2553 กำหนดให้มีสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียน ได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้ เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือกิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสม ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน และเปิดโอกาสให้ บุคลากรในโรงเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่บูรณาการเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ในทุกสาระ การเรียนรู้ มีการปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม เช่นการจัดกิจกรรมอบรมนักเรียนหน้าเสาธง การอบรม คุณธรรมจริยธรรมประจำสัปดาห์ การเข้าค่ายพัฒนาพุทธบุตร มีกิจกรรมบันทึกสมุดความดี เป็นต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นนักเรียนชั้นสูงสุดของโรงเรียนและเป็นรุ่นพี่ที่สมควรเป็น แบบอย่างที่ดีในการที่จะสามารถทำให้รุ่นน้องเลียนแบบพฤติกรรมความซื่อสัตย์ได้ ดังทฤษฎี การเรียนรู้ทางสังคมของแบดดูรา (Bandura, 1986, อ้างถึงใน นางลักษณะ วิรัชชัย, และรุ่งนภา ตั้งจิตเจริญกุล, 2551, น. 10-11) สรุปได้ว่าการแสดงพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้ ทางสังคม โดยการสังเกตพฤติกรรมและการประเมินผลที่เกิดจากการกระทำของตัวแบบแล้วจึงนำ พฤติกรรมนั้นมาเป็นตัวแบบหรือแนวทางในการกระทำของตน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้นำแนวคิด เกี่ยวกับการใช้ตัวแบบไปสร้างกิจกรรมต่างๆ ในชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์

ต่อส่วนรวม โดยการใช้ตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่มีความซื่อสัตย์ และ/หรือไม่ซื่อสัตย์สุจริต และกรณีตัวอย่าง เพื่อทำให้นักเรียนเรียนรู้ถึงผลการกระทำของตัวแบบ สามารถพิจารณาและ ตัดสินใจเลือกเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวแบบที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์ได้ และจากการเลียนแบบพฤติกรรม ที่ดีด้านความซื่อสัตย์จากแบบอย่างรุ่นพี่จึงสามารถที่จะส่งเสริมให้พฤติกรรมความซื่อสัตย์ให้คงอยู่ ต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้นักเรียนโรงเรียนบ้านอาบช้างได้มีจุดเด่นด้านความซื่อสัตย์ ด้วยจึงนำไปสู่เอกลักษณ์ของโรงเรียนคือ “ซื่อสัตย์” และผู้ศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ ต่อส่วนรวมนั้นสมควรที่จะคงอยู่ต่อไปจึงสนใจศึกษาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมให้ดีมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนว

3. สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลองมีความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมสูงขึ้นภายหลังการใช้ชุดกิจกรรม แนะแนว

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านอาบช้าง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 20 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษา อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านอาบช้าง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 20 คน

4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.3.1 **ตัวแปรอิสระ** คือ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

4.3.2 **ตัวแปรตาม** คือ ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม หมายถึง กิจกรรมแนะแนวรวมกันหลายกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านออบช้าง ตำบลกุศุดินจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู

5.2 ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกถึงยึดมั่นความจริง ความถูกต้องดีงามและความตรงไปตรงมา เป็นหลักในการดำเนินชีวิต ต่อส่วนรวม

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ข้อความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว

6.2 ได้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความเชื่อต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุดคินจี อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภูในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์
 - 1.1 ความหมายของความซื่อสัตย์
 - 1.2 ประเภทของความซื่อสัตย์
 - 1.3 ความสำคัญของความซื่อสัตย์
 - 1.4 ประโยชน์ของความซื่อสัตย์
 - 1.5 ลักษณะของผู้ที่มีความซื่อสัตย์
 - 1.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์
 - 1.6.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม
 - 1.6.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
 - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์
- 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.1 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.2 ความสำคัญของชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.4 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

1.1 ความหมายของความซื่อสัตย์

ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าความซื่อสัตย์ไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, น. 402) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดทรยศ ไม่คดและไม่โกงและไม่หลอกลวง

สามารถ กลางบุญเรือง (2547, น. 4) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่า หมายถึง การประพฤติอย่างเหมาะสมและตรงกับความเป็นจริง ประพฤติอย่างตรงไปตรงมา ต่อตนเอง บุคคล หน้าที่ หรือส่วนรวม

นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ (2251, น. 38) ให้ความหมายของคำว่า ความซื่อสัตย์ สุจริต ว่าหมายถึง คุณลักษณะที่แสดงถึงการยึดมั่นความจริง ความถูกต้อง ดึงงามเป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั้งกาย วาจา และใจ มีความจริงใจ ไม่บิดเบือนข้อมูล รู้จักรักษาความลับ หลีกเลี่ยง การหาผลประโยชน์ทับซ้อน มีความเกรงกลัวและละอายต่อการทำชั่ว

ศุภวรรณ ชลมาก (2551, น. 17) ให้ความหมายของคำว่า ความซื่อสัตย์ ว่าหมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติด้วยความจริงใจไม่คดโกง ไม่หลอกลวง ตรงไปตรงมา ทั้งทางกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ธนาภรณ์ คำอุ่น (2552, น. 13) ให้ความหมายของคำว่า ความซื่อสัตย์ ว่าหมายถึง การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรม ที่เป็นจริง ทั้งกาย วาจา ใจ ทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น มีความถูกต้องตามหลักศีลธรรมที่สังคมยอมรับว่าดี

อารีพรรณ อะทะวงษา (2553, น. 9) ให้ความหมายของคำว่า ความซื่อสัตย์สุจริต ว่า หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกถึงการยึดมั่นความจริง ความถูกต้องดึงงาม และความตรงไปตรงมา เป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อส่วนรวม

จากความหมายของซื่อสัตย์ ดังกล่าวสรุปได้ว่าความซื่อสัตย์ หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกถึงการยึดมั่นความจริง ความถูกต้องดึงงามและความตรงไปตรงมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อส่วนรวม

1.2 ประเภทของความซื่อสัตย์

กรมวิชาการ (2548, น. 129-131) ได้วิเคราะห์โครงสร้างของความซื่อสัตย์ แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่

1. ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี มีความละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด พฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่

- 1.1 ไม่สับปลับกลับกลอก
 - 1.2 ไม่คล้อยตามพวกที่ลากหรือชักจูงไปในทางที่เสื่อมเสีย
 - 1.3 มั่นคงต่อการกระทำความดี
 - 1.4 ไม่คดโกงมีความตั้งใจจริง
 - 1.5 ประพฤติตรงตามที่พูดและคิด
 2. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก ได้แก่
 - 2.1 ไม่เอาเวลางานในหน้าที่ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว
 - 2.2 ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ทำประโยชน์ส่วนตัว
 3. ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อตรงต่อผู้อื่น ต่อมิตร ต่อหัวหน้างาน ต่อผู้มีพระคุณ พฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่
 - 3.1 ประพฤติตรงไปตรงมา ไม่คิดคดต่อผู้อื่น
 - 3.2 ไม่ชักชวนไปในทางที่เสื่อมเสีย
 - 3.3 ไม่สอพลอเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว
 - 3.4 ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยาหรือกลั่นแกล้ง
 4. ความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ พฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่
 - 4.1 ร่วมมือร่วมใจกันทำงานด้วยความบริสุทธิ์ใจ
 - 4.2 ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของตน หรือเอาดีเข้าตน
 - 4.3 ไม่ร่วมมือกันทำงานใดๆ ที่ผิดกฎหมาย หรือผิดจากที่กล่าวมาข้างต้น
- สรุปได้ว่า ประเภทของความซื่อสัตย์ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล และความซื่อสัตย์ต่อคณะ สังคม และประเทศชาติ

1.3 ความสำคัญของความซื่อสัตย์

ในวรรณคดีของกวี กวีนิพนธ์ (2542, น. 89-90) พิภพ วังเงิน (2545, น. 22) เสวนิจ นิจอนันต์ชัย (2546, น. 17-3 – 18-3) และอโนมา ชันพันธ์ (2548, น. 20-21) พฤติกรรมความซื่อสัตย์มีความสำคัญดังนี้

1. ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้บุคคลมีชีวิตที่ดีทั้งกายและใจ
2. ช่วยให้ผู้บุคคลรู้จักตนเอง สำนึกในหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและส่วนรวม
3. ช่วยให้ผู้บุคคลรู้จักใช้สติปัญญาแก้ปัญหา ไม่มอมงายลุ่มหลง

4. ทำให้บุคคลได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น ได้รับความมอบหมายงานที่สำคัญหรือ เป็นความลับของส่วนรวม

5. ทำให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ ได้รับความยอมรับ และการกล่าวถึงในทาง ที่ดีจากบุคคลรอบข้าง

6. ช่วยเสริมบุคลิกภาพ ทำให้มีบุคลิกมีความสมบูรณ์ในความคิด และการกระทำ เพราะไม่มีความขัดแย้งระหว่างความคิด คำพูด และการกระทำ

7. ช่วยให้นุชยอยู่ร่วมกันอย่างมีระบบ ระเบียบ ปลอดภัย

8. เพื่อให้บุคคลมีเครื่องยึดเหนี่ยว ป้องกันการเบียดเบียน เอาัดเอาเปรียบซึ่งกัน และกัน

9. สร้างสันติภาพ ทำให้ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเป็นไปอย่างราบรื่น เกิดความสุข สงบในสังคม

10. ช่วยเสริมความมั่นคงแก่สังคม

สรุปแล้วบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ จะเป็นคนที่ศรัทธาการพูดความจริง ซึ่งทำให้การ สื่อสารของเขาเป็นไปอย่างเปิดเผย ไม่พูดโกหก ไม่ขโมย และไม่คดโกงใคร รวมทั้งยังคอยเปิดเผย ข้อมูล และเป็นหูเป็นตาในเรื่องที่ไม่ถูกต้องที่ส่งผลเสียหายต่อส่วนรวม หรือแม้แต่ส่วนตน ซึ่ง พิจารณาแล้วว่าเป็นอันตราย ดังนั้นความซื่อสัตย์ จึงเป็นคุณค่าสำคัญที่มนุษย์ควรได้รับการปลูกฝัง

1.4 ประโยชน์ของความซื่อสัตย์

ประโยชน์ของความซื่อสัตย์ (มาลัย รอดประดิษฐ์, 2554)

1. ส่งเสริมให้เกิดความเมตตาธรรม
2. ปราศจากความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน
3. เป็นพื้นฐานในการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม
4. ส่งเสริมความรักและการให้เกียรติซึ่งกันและกัน
5. เป็นพฤติกรรมที่ปราศจากความหวาดระแวง
6. เป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข
7. นำไปสู่ความรักและเคารพในเกียรติของตนเองและบุคคลอื่น
8. เป็นการเคารพสิทธิ์ในทรัพย์สินหรือความรู้สึกคนอื่น
9. ช่วยรักษาปกป้องผลประโยชน์ของตนเองหรือองค์กรอย่างตรงไปตรงมา
10. ช่วยสร้างความอบอุ่นแก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม
11. ช่วยส่งเสริมความเป็นระเบียบและมีวินัยในตนเองและสังคม
12. ช่วยสร้างความจริงใจและไว้วางใจซึ่งกันและกันได้

สรุปแล้วประโยชน์ของบุคคลที่มีความซื่อสัตย์การได้รับ ความไว้วางใจ มีความน่าเชื่อถือและรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน รักษากฎระเบียบและทรัพย์สินของส่วนรวมได้เป็นอย่างดี

1.5 ลักษณะของผู้ที่มีความซื่อสัตย์

พฤติกรรมที่แสดงว่ามีความซื่อสัตย์มีดังนี้

1. ตรงต่อเวลานัดหมายแล้วมาตามนัดและตรงเวลามาโรงเรียนตรงเวลาไม่มาสาย
2. ไม่พูดปดพูดความจริงเสมอ
3. ไม่หน้าไหว้หลังหลอกต่อหน้าทำอย่างหนึ่งและลับหลังทำอีกอย่างหนึ่ง
4. ยอมรับผิดเมื่อทำผิดไม่ใส่ร้ายความผิดให้กับผู้อื่น
5. จ่ายเงินทุกครั้งเมื่อซื้อสิ่งของขึ้นรถประจำทางหรือโดยสารยานพาหนะอื่นๆ หรือใช้บริการอื่นๆที่ต้องเสียเงินค่าบริการ
6. ไม่หยิบฉวยสิ่งของของผู้อื่นมาเป็นของตนจะใช้สิ่งของผู้อื่นต้องขออนุญาตก่อน
7. ไม่ลอกการบ้านเพื่อนไม่แอบอ้างผลงานเพื่อนเป็นผลงานตัวเองไม่ลอกคำตอบเพื่อน

1.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์

1.6.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

นงลักษณ์ วิรัชชัย และรุ่งนภา ตั้งจิตเจริญกุล (2551, น. 16-17) กล่าวว่า โคลเบิร์ก (Kohlberg, 1987) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางจริยธรรมพบว่า “พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์ไม่ได้หยุดเมื่อบุคคลอายุ 10 ปี แต่มนุษย์ยังคงมีพัฒนาการทางจริยธรรมอีกหลายขั้นตอนไปจนถึงอายุ 25 และสามารถบรรลุจริยธรรมขั้นสูงสุด ได้เมื่อมีเหตุผล และความคิดในวัยผู้ใหญ่ซึ่งมีลักษณะของการมีเหตุผลสากลที่เป็นอุดมคติไม่เข้าข้างตัวเอง” ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม ของโคลเบิร์ก (Stages of Moral Development) การศึกษาวิจัยนี้ทำให้เราทราบว่า การที่บุคคลใช้เหตุผลหนึ่งๆ ในการตัดสินใจเลือกกระทำต่อเหตุการณ์อย่างหนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญในจิตใจของบุคคลผู้นั้น ซึ่งการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการใช้เหตุผลที่ลึกซึ้งตามลำดับวุฒิภาวะทางจิตใจ และสติปัญญาของบุคคลนั้น ดังนั้นการศึกษาแนวคิดทฤษฎีนี้จะช่วยให้เราเข้าใจระดับพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งอาจเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งของสาเหตุพฤติกรรมกระทำผิด ตลอดจนการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ ความเข้าใจนี้จะช่วยในการวางแผนบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู รวมทั้งพัฒนาทักษะต่างๆ ให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อช่วยลดการมีความ

ประพจน์ที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนได้ ทฤษฎีนี้ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมเป็น 3 ระดับ โดยแต่ละระดับจะแบ่งย่อยเป็น 2 ชั้น รวม 6 ชั้น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ระดับก่อนมีจริยธรรมหรือระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (Pre-Conventional Morality Level) ในระดับที่ 1 นี้เด็กจะรับรู้กฎเกณฑ์ของพฤติกรรมที่ 'ดี' และ 'ไม่ดี' จากผู้มีอำนาจเหนือตนเอง เช่น พ่อแม่ ครูหรือเด็กที่โตกว่า และมักคำนึงถึงผลที่ตามมาว่าเป็นรางวัลหรือการถูกลงโทษในการตีความพฤติกรรมของตนเอง อย่างเช่นพฤติกรรมดี คือพฤติกรรมที่แสดงแล้วได้รับรางวัล ส่วนพฤติกรรมที่ไม่ดี คือพฤติกรรมที่แสดงแล้วถูกลงโทษ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะพบในเด็กที่อายุ 2 – 10 ปี โดยพัฒนาการทางจริยธรรมในระดับที่ 1 นี้จะแบ่งเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 การเชื่อฟัง และการถูกลงโทษ (Obedience and Punishment Orientation) ในขั้นนี้เด็กใช้ผลที่ตามมาของการแสดงพฤติกรรมเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า พฤติกรรมของตนเอง 'ถูก' หรือ 'ผิด' ถ้าเด็กถูกทำโทษจะเรียนรู้ว่าสิ่งที่ตนเองทำนั้นผิด ถ้าเด็กได้รับรางวัลหรือคำชม เขาเรียนรู้ว่าสิ่งที่ตนทำนั้นถูก และจะทำซ้ำอีกเพื่อให้ได้รับรางวัล ดังนั้นเด็กจะยอมทำตามคำสั่งของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าตนเองโดยไม่มีเงื่อนไข เพื่อไม่ให้ตนเองถูกลงโทษ ถือว่าเป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษ

ชั้นที่ 2 กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน (The Instrumental Relativist Orientation) ในขั้นนี้ใช้หลักการแสวงหารางวัล และการแลกเปลี่ยน บุคคลเลือกทำตามความพอใจของตนเอง โดยให้ความสำคัญต่อการได้รับรางวัลตอบแทน รางวัลอาจจะเป็นวัตถุหรือเป็นการตอบแทนทางกาย วาจา และใจ โดยในขั้นนี้ยังไม่คำนึงถึงความถูกต้องของสังคม แต่ทว่าเด็กจะสนใจทำตามข้อบังคับ เพื่อประโยชน์ หรือความพอใจของตนเอง หรือเพราะอยากได้ของตอบแทน ทั้งนี้บุคคลที่อยู่ในขั้นนี้ยังไม่มีความคิดเห็นออกเห็นใจต่อผู้อื่น หรือความยุติธรรม ดังนั้นพฤติกรรมของเด็กในขั้นนี้จึงทำเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง แต่มักเป็นไปในลักษณะของการแลกเปลี่ยนกับคนอื่น

ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ทางสังคม (Conventional Morality Level)

ระดับจริยธรรมในระดับที่ 2 นี้ บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามเกณฑ์ของสังคมที่ตนอยู่ ทำตามความคาดหวังของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง บุคคลจะไม่คำนึงถึงผลตามมาที่จะเกิดแก่ตนเอง แต่คำนึงถึงจิตใจของผู้อื่น ยึดถือความซื่อสัตย์ และความจงรักภักดีเป็นสำคัญ จริยธรรมในระดับนี้มักพบในช่วงวัยรุ่นอายุประมาณ 10-16 ปี โดยพัฒนาการทางจริยธรรมนี้จะแบ่งเป็น 2 ชั้น คือ

ขั้นที่ 3 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคมสำหรับ 'เด็กดี' (The Interpersonal Concordance or "Good Boy-Nice Girl" Orientation) ในขั้นนี้บุคคลจะใช้หลักทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ โดยจะแสดงพฤติกรรมเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ทำให้ผู้อื่นพอใจ และยกย่องชมเชย บุคคลจะไม่ค่อยมีความเป็นตัวของตัวเอง มักคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อนพบในวัยรุ่นอายุ 10-15 ปี พัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นนี้เป็นพฤติกรรมของ "คนดี" ตามมาตรฐานหรือความคาดหวังของพ่อ แม่ หรือเพื่อนวัยเดียวกัน ดังนั้นพฤติกรรมดีในที่นี้จึงหมายถึง พฤติกรรมที่จะทำให้ผู้อื่นชอบและยอมรับ รวมทั้งการไม่ประพฤติดิเพราะกลัวว่าจะทำให้พ่อแม่เสียใจ

ขั้นที่ 4 กฎและระเบียบ (Law and Order Orientation) ในขั้นนี้บุคคลจะใช้หลักทำตามหน้าที่ของสังคม พัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นนี้พบในวัยรุ่นช่วงอายุประมาณ 13-16 ปี บุคคลจะเรียนรู้ถึงการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม คำนึงถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเองในสังคม และปฏิบัติตามหน้าที่ของสังคมอย่างเคร่งครัดเพื่อธำรงไว้ซึ่งกฎเกณฑ์ของสังคม เหตุผลในเชิงจริยธรรมในขั้นนี้ ถือว่าสังคมจะอยู่ด้วยความมีระเบียบจะต้องมีกฎหมายและข้อบังคับ คนดีหรือคนที่มีพฤติกรรมถูกต้องคือ คนที่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับหรือกฎหมาย

ระดับที่ 3 ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณญาณ หรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post-Conventional Morality Level)

พัฒนาการทางจริยธรรมในระดับนี้เป็นหลักจริยธรรมของผู้ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป หากบุคคลพัฒนาจริยธรรมมาถึงขั้นนี้ก็จะมีการใช้วิจารณญาณตีความหมายของสถานการณ์ต่างๆ ตามหลักการ และมาตรฐานทางจริยธรรมก่อนที่จะแสดงพฤติกรรม ซึ่งการตัดสินใจว่า 'ถูก' 'ผิด' หรือ 'ควร' 'ไม่ควร' มาจากวิจารณญาณของตนเอง อยู่บนหลักของความยุติธรรม และเป็นที่ยอมรับของสังคม ปราศจากอิทธิพลของผู้ที่มีอำนาจ หรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก ซึ่งพัฒนาการทางจริยธรรมในระดับนี้จะแบ่งเป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 5 สัญญาสังคม หรือหลักการทำตามคำมั่นสัญญา (The Social-Contract Legalistic Orientation) บุคคลมีเหตุผลในการเลือกกระทำ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เคารพการตัดสินใจของตนเอง และสามารถควบคุมตนเองได้ โดยมีพฤติกรรมที่ถูกต้องตามค่านิยมของตนและมาตรฐานของสังคม

ขั้นที่ 6 หลักการคุณธรรมสากล (The Universal-Ethical Principle Orientation) ขั้นนี้ถือว่าเป็นหลักการมาตรฐานจริยธรรมสากล เป็นหลักการเพื่อมนุษยธรรม ในขั้นนี้สิ่งที่ 'ถูก' และ 'ผิด' เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับมโนธรรมที่แต่ละคนยึดถือ บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามหลักการคุณธรรมสากล โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ คำนึงถึง

สิทธิมนุษยชน มีคุณธรรมประจำใจ ละอาย เกรงกลัวต่อบาป มีความซื่อสัตย์และยึดหลักจริยธรรมของตนอย่างมีสติ

พัฒนาการทางจริยธรรมจะมีความเกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางด้านความคิด เป็นเหตุเป็นผล (ตรรกะ) บุคคลจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นไปตามลำดับไม่มีการข้ามขั้น เช่น บุคคลที่มีพัฒนาการทางจริยธรรมในขั้น 3 การแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม จะไม่สามารถพัฒนาแบบก้าวกระโดดไปยังขั้น 5 ซึ่งเป็นเรื่องการตระหนักถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก แต่อาจพัฒนาก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อยๆ ผ่านขั้นที่ 4 และไปถึงขั้นที่ 5 เป็นลำดับ การที่เราศึกษาแนวคิดเหตุผลเชิงจริยธรรมนี้จะทำให้เราตระหนักถึงข้อจำกัดทางด้านความคิดในแต่ละขั้น พัฒนาการปัจจุบันของบุคคล ซึ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลนั้น และยังเกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลด้วยเช่นกัน

จากทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก สรุปได้ว่า พัฒนาการของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับที่ 2 เป็นระดับมีกฎเกณฑ์ทางสังคม ตามกฎหมายและหลักศาสนา ซึ่งจะมีเหตุผลในการตัดสินใจว่าจะอะไรดีงาม เกี่ยวข้องกับความเห็นชอบของผู้อื่นด้วย มีกฎเกณฑ์ทางสังคมมากขึ้น ซึ่งความซื่อสัตย์เป็นสิ่งสังคมคาดหวังให้เกิดกับทุกคนในสังคม โดยเฉพาะการปลูกฝังในวัยเด็ก ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการใช้กฎเกณฑ์ทางสังคม ไปใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น

1.6.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1986 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย และรุ่งนภา ตั้งจิตเจริญกุล, 2551, น. 10-11) สรุปได้ว่า ได้แบ่งกระบวนการเกิดพฤติกรรมเป็น 4 กระบวนการ สรุปได้ดังนี้

1. ความสนใจหรือการเอาใจใส่ (attention) หมายถึงความสนใจในสิ่งเร้าหรือพฤติกรรมของตัวแบบ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ 1) การเลือกรับรู้คือการที่บุคคลให้ความสนใจที่จะรับรู้และทำความเข้าใจพฤติกรรมของตัวแบบ แต่ยังไม่คิดที่จะนำมาเป็นพฤติกรรมของตนเอง 2) การเลือกสิ่งเร้า คือการตัดสินใจเลือกเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนไปตามการเลือกรับรู้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการจำแนกความสำคัญของสิ่งเร้าที่เปลี่ยนแปลงไปตามระดับแรงจูงใจ เช่น ความต้องการ ความจำเป็น ระดับการเสริมแรง การรับรางวัลหรือถูกลงโทษ ความพร้อมในการเลียนแบบ และการคาดหวังผลกรรมของผู้เลียนแบบ

2. การเก็บหรือการคงไว้ (retention) หมายถึงการบันทึกพฤติกรรมตัวแบบไว้ในระบบความจำของบุคคล ซึ่งอาจอยู่ในรูปของรหัสหรือจินตนาการ และจะแสดงพฤติกรรมนั้น

ออกมาเมื่อคาดหวังว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้รับความพึงพอใจหรือได้รับการเสริมแรง เช่นเดียวกับตัวแบบ

3. การสร้างหรือผลิตตามพฤติกรรมตัวแบบ (production) เป็นการที่บุคคล ประสบความรู้สึกที่ได้จากการบันทึก (ในกระบวนการที่ 2) ร่วมกับประสบการณ์เดิมที่มีมาก่อนให้ ได้เป็นรูปแบบของพฤติกรรมตัวแบบที่เก็บจำเมื่อได้รับสิ่งเร้า

4. การจูงใจ (motivation process) พฤติกรรมตัวแบบที่บุคคลเก็บจำ และ สร้างพฤติกรรมไว้นั้น บุคคลจะยังไม่แสดงออกมาจนกว่าจะมีภาวะหรือเงื่อนไขที่เป็นสิ่งจูงใจ กระตุ้นให้บุคคลนั้นมีความต้องการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ออกมา และบุคคลจะมาเพิ่มความ คาดหวังมากขึ้น เมื่อแสดงพฤติกรรมนั้นแล้วได้รับความพึงพอใจ เงื่อนไขและสิ่งจูงใจมี 3 ลักษณะ คือสิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัยภายนอก สิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัยมาจากผลการกระทำ และสิ่งจูงใจที่เป็นปัจจัย มาจากส่วนบุคคล

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม สรุปได้ว่าการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม โดยการสังเกตพฤติกรรมและการประเมินผลที่เกิดจากการกระทำของ ตัวแบบแล้วจึงนำพฤติกรรมนั้นมาเป็นตัวแบบหรือแนวทางในการกระทำของตน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการใช้ตัวแบบไปสร้างกิจกรรมต่างๆ ในชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริม ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม โดยการใช้ตัวแบบของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่มีความซื่อสัตย์ และ/หรือไม่ ซื่อสัตย์สุจริต และกรณีตัวอย่าง เพื่อทำให้นักเรียนเรียนรู้ถึงผลการกระทำของตัวแบบ สามารถ พิจารณาและตัดสินใจเลือกเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวแบบที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์ได้

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความซื่อสัตย์

สุมณฑา สวนผลรัตน์ (2550) การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา คุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่ประกอบด้วยคุณธรรมและจริยธรรม 5 ด้านคือ ด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสามัคคี ด้านความเสียสละ และด้านความซื่อสัตย์ การศึกษาครั้งนี้ นอกจากการสร้างและการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวแล้ว ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้วย ซึ่งผลการวิจัยพบว่าคะแนน คุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อารีพรรณ อะทะวงษา (2553) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนา พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จังหวัด เชียงรายผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม

ซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดตา (2553) ได้ศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการฝึกเจริญสติเพื่อพัฒนาความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแก่งอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการฝึกเจริญสติหลังการเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนความซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการฝึกเจริญสติมีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนอยู่บ้าง แต่ยังไม่พบว่ามีการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

2.1 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว

ได้มีผู้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนวไว้หลากหลาย นำเสนอได้ดังนี้

สายพิน ช่างไม้ (2544, น. 11) ให้ความหมายของ ชุดการแนะแนว หมายถึง “เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ”

พ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2545, น. 80) กล่าวถึง ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวว่าเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยใช้สื่อประสม เช่น รูปภาพ วิดีทัศน์ แถบบันทึกเสียง เอกสารที่บันทึกรายละเอียดของกิจกรรมต่างๆ ทั้งเกม กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ แบบฝึกหัดก่อนเรียน และหลังเรียน โดยจัดไว้เป็นชุดๆ หรือ กล่อง หรือซอง และภายในกล่องหรือซองบรรจุคู่มือครู คู่มือผู้เรียน และสื่อประกอบการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่อง

อังคณา เมตุลา (2546, น. 31) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว คือ “เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลายๆ กิจกรรมที่นำมารวมกันอย่างเป็นระบบตามเป้าหมาย และขอบข่ายของการแนะแนว”

มยุรี วิสุตราชัย (2547, น. 16) ได้สรุปความหมายของ ชุดกิจกรรมแนะแนวว่า เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์และกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งจัดทำในลักษณะของสื่อ

ประสม ประกอบด้วยคู่มือครู และโปรแกรมกิจกรรม โดยใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เช่น การอภิปรายกรณีตัวอย่าง การแสดงบทบาทสมมติ สถานณ์จำลอง ตลอดจนการใช้สื่ออุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาหรือกิจกรรม

อลิสสา กุระมะสุวรรณ (2552, น. 34) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง มวลประสบการณ์หรือเครื่องมือที่จัดให้ผู้รับบริการแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่มได้ปฏิบัติและค้นพบศักยภาพของตนเองจนบรรลุเป้าหมายตามขอบข่ายงานแนะแนว

วิไลวรรณ อนันต์ตะ (2554, น. 43) ได้ให้ความหมายไว้ว่าชุดกิจกรรมแนะแนวมีลักษณะคล้ายกับชุดการสอน ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนวหลายๆ กิจกรรม ที่นำมารวมกันอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายและขอบข่ายของการแนะแนว และเป็นสื่อที่ช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

จารุวรรณ แสงด้วง (2556, น. 31) สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง มวลประสบการณ์หรือเครื่องมือที่จัดให้ผู้รับบริการแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่มได้ปฏิบัติและค้นพบศักยภาพของตนเองจนบรรลุเป้าหมายตามขอบข่ายของงานแนะแนว

จากกรอบแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องชุดการสอนและกิจกรรมแนะแนวดังกล่าว คณาจารย์และนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต แขนงวิชาแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา 2545 ได้กำหนดให้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีความหมายว่า “ชุดกิจกรรมแนะแนว” คือ เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนวหลายๆ กิจกรรมที่นำมารวมกันเข้าอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายและขอบข่ายของการแนะแนว โดยชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย

1. คู่มือผู้ให้บริการซึ่งมีคำชี้แจงและการเตรียมตัวของผู้ให้บริการ
2. คู่มือผู้ให้บริการซึ่งมีใบงาน ใบความรู้ และแบบทดสอบก่อนและหลัง
3. สื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรม

สรุป ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง กิจกรรมแนะแนวหลายๆ กิจกรรมประกอบกันเป็นชุด ซึ่งสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายเฉพาะเจาะจง ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์และกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และใช้เทคนิควิธีต่างๆ ที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน

2.2 ความสำคัญของชุดกิจกรรมแนะแนว

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนา สร้างเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับทุกกลุ่มคนทั้งเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ในขอบข่ายด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม โดยมีรูปแบบและเทคนิคหลากหลาย อาจเป็นกิจกรรมแนะแนวโดยตรงหรือผสมผสานในการเรียน

การสอน การฝึกอบรม ประชุมสัมมนา ทั้งรายบุคคลและกลุ่มคนที่ สมร ทองดี และปราณี รวมสุด (2545, น. 8-10) กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรมแนะแนว หากกระทำได้เหมาะสม จะส่งผลดีต่อผู้รับบริการในการแก้ปัญหา เช่น การทะเลาะวิวาท พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหายาเสพติด การขาดความมีระเบียบวินัย ขาดคุณธรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบ ซึ่งหากบุคคลเหล่านี้ได้รับช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยใช้กระบวนการทางการแนะแนวก็จะเป็นทางเลือกหนึ่งที่แก้ปัญหาได้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อผู้เกี่ยวข้อง ชุมชน สังคม และนอกจากช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาตนเองแล้วยังสามารถสร้างคุณประโยชน์แก่สังคมได้ช่วยให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สังคมปัจจุบันปรารถนาให้เกิดขึ้น ดังนั้นกิจกรรมแนะแนวจึงมีความสำคัญทั้งต่อผู้ใหญ่และผู้รับบริการ

2.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนะแนว

วลัยลักษณ์ ภักดีผล (2533, น. 9, อ้างถึงใน อูมาพร สงสุวรรณ, 2551, น. 26) ได้กล่าวถึง “ชุดกิจกรรมแนะแนว” ควรมีรายละเอียดดังนี้

1. คู่มือครู ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้เครื่องมือวัด เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การใช้แบบทดสอบ
2. โปรแกรมกิจกรรม หัวข้อเรื่อง ซึ่งประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์และการประเมิน

อลิสสา คุรมะสุวรรณ (2552, น. 35) ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนะแนวควรประกอบไปด้วย คู่มือครู คำชี้แจง แผนการจัดกิจกรรมต่างๆ สื่ออุปกรณ์ การจัดกิจกรรม และแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม

2.4 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว

พิทยาภรณ์ พิทยาธรกุล (2545, น. 47) ได้ให้ข้อสรุปว่า การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวนั้น มีลำดับขั้นตอนต่างๆ ในการสร้าง ซึ่งต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์และสาระสำคัญของการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นหลัก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรม หรือโครงสร้างชุดที่ชัดเจนเป็นระบบและดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวให้นักเรียน

ธีระ ชัยยุทธชรรยง (2533, น. 65) กล่าวถึงลำดับขั้นตอนในการสร้างชุดการแนะแนวไว้ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่จะศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการแนะแนวจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
4. นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อให้สอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์ และการประเมินผล
5. นำโปรแกรมที่สร้างไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องของคู่มือครูและโปรแกรมการสอน โดยใช้ชุดการแนะแนว ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

พรทรัพย์ ชื่นในเมือง (2554, น. 39) สรุปไว้ว่า การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวที่ดีนั้นควรคำนึงถึงผู้รับบริการเป็นหลัก โดยให้เหมาะสมกับวัยและควรสร้างตามลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับปัญหาที่ต้องการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนา

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนว ควรคำนึงถึงเวลาในการใช้ชุดกิจกรรม ผู้ร่วมกิจกรรม และกิจกรรมควรหลากหลายตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้กำหนดให้ตรงกับทฤษฎีที่นำมาใช้กับชุดกิจกรรม เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนว อย่างเป็นระบบและแบบแผนอย่างถูกต้อง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

สุมณฑา สวนผลรัตน์ (2550, น. 63-64) การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่ประกอบด้วยคุณธรรมและจริยธรรม 5 ด้านคือด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสามัคคี ด้านความเสียสละ และด้านความซื่อสัตย์ การศึกษาครั้งนี้ นอกจากการสร้างและการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวแล้ว ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้วย ซึ่งผลการวิจัยพบว่าคะแนนคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ราตรี ประชุมพันธ์ (2551, น. 58-59) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองไร่ จังหวัดยโสธร พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความขยันหมั่นเพียรและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีคะแนนความขยันหมั่นเพียรและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิตภา โลหะพงศ์พันธ์ (2551, น. 84) ที่ศึกษาผลการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จมีการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริวรรณ อินทวัฒนา (2553, น. 65) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเอื้ออาทรของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังจากทดลองสูงขึ้นกว่าการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาพฤติกรรมการเอื้ออาทรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีพฤติกรรมการเอื้ออาทรมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

อารีพรรณ อะทะวงษา (2553, น. 62) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมชื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมชื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมชื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวดังกล่าวข้างต้น พบว่าชุดกิจกรรมแนะแนวสามารถพัฒนาหรือสร้างเสริมพฤติกรรมของนักเรียนประถมศึกษาได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผล การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุดดินจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู มีรายละเอียดดังนี้

1. ประเภทและรูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปร
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างเครื่องมือวิจัย
6. การรวบรวมข้อมูล
7. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประเภทและรูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เป็นการทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มแบบกลุ่มเดียว โดยมีการประเมินก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้เวลาดำเนินการทดลอง 7 สัปดาห์ รวม 7 ครั้ง จัดทำแผนกิจกรรมแนะแนว จำนวน 7 กิจกรรม โดยกำหนดการจัดกิจกรรม เดือน มีนาคม 2558 มีแผนการทดลองดังนี้

E O₁ x O₂

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้

- X หมายถึง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อต่อส่วนรวม
- O₁ หมายถึง การวัดความซื่อสัตย์ก่อนการทดลอง
- O₂ หมายถึง การวัดความซื่อสัตย์หลังการทดลอง
- E หมายถึง กลุ่มทดลอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านอาบช้าง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียน จำนวน 46 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านอาบช้าง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

3. ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปร

3.1 ตัวแปร

3.1.1 *ตัวแปรอิสระ* คือ การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์

3.1.2 *ตัวแปรตาม* คือ ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

3.2 นิยามปฏิบัติการของตัวแปร

3.2.1 *ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม* หมายถึง กิจกรรมแนะแนวรวมกันหลายกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง จำนวน 7 กิจกรรม และแต่ละกิจกรรมใช้เวลาดำเนินการ 60 นาที ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมมุ่งเน้นการส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหมู่คณะ ชุมชน และสังคม การไม่นำสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตนการรักษาสมบัติของส่วนรวม และไม่ปลอมแปลงเอกสาร ประกอบด้วยชุดกิจกรรมดังนี้

- 1) ชุดกิจกรรมที่ 1 บันไดขั้นที่หนึ่ง
- 2) ชุดกิจกรรมที่ 2 กฎระเบียบ
- 3) ชุดกิจกรรมที่ 3 รู้คุณค่าของส่วนรวม
- 4) ชุดกิจกรรมที่ 4 ข้อตกลงร่วมกัน
- 5) ชุดกิจกรรมที่ 5 ไม่กระทำในสิ่งผิดชุด
- 6) ชุดกิจกรรมที่ 6 สมบัติส่วนรวม
- 7) ชุดกิจกรรมที่ 7 คนซื่อสัตย์

3.2.2 ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกถึงยึดมั่นความจริง ความถูกต้องดีงามและความตรงไปตรงมา เป็นหลักในการดำเนินชีวิต ต่อส่วนรวม ส่วนรวม ครอบคลุม 3 องค์ประกอบดังนี้

1) การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหมู่คณะ ชุมชน และสังคม หมายถึง การไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงที่ตั้งไว้เพื่อความเป็นระเบียบของ หมู่คณะ

2) การรักษาสัมบัติของส่วนรวม หมายถึง การไม่นำสมบัติของ โรงเรียน หรือชุมชนมาเก็บไว้ที่ตน ดูแลรักษาสาธารณสมบัติไม่ให้เกิดความเสียหาย

3) การไม่ปลอมแปลงเอกสาร หมายถึง การไม่นำรายงานหรือการบ้านของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม และชุดกิจกรรมแนะแนว

ตัวแปรตาม	แบบวัดความซื่อสัตย์	ชุดกิจกรรมแนะแนว
ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมองค์ประกอบย่อยคือ		
1. การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหมู่คณะ ชุมชน และสังคม	ข้อที่ 1, 2, 4, 5, 8, 10, 12	เรื่องที่ 2, 4, 7
2. การรักษาสัมบัติของส่วนรวม	ข้อที่ 3, 7, 9, 11, 13	เรื่องที่ 3, 6, 7
3. ไม่ปลอมแปลงเอกสาร	ข้อที่ 6, 12	เรื่องที่ 5, 7

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

4.1 ชุดกิจกรรมแนะแนว ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งได้ปรับปรุงมาจากชุดกิจกรรมแนะแนวของอารีพรรณ อະทะวงษา จำนวน 7 กิจกรรม ใช้เวลาจัดกิจกรรม จำนวน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที

ลักษณะของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมมีลักษณะเป็นกิจกรรมแนะแนวหลายๆกิจกรรมประกอบกันเป็นชุด ซึ่งสร้างขึ้นมาจากมีเป้าหมายเฉพาะเจาะจงเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายละเอียดของชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วยองค์ประกอบของพฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม จำนวน 3 องค์ประกอบย่อยคือ

1. การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหมู่คณะ ชุมชน และสังคม
2. การไม่นำสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตน
3. ไม่ปลอมแปลงเอกสาร

ตารางที่ 3.2 โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์

ลำดับที่ของกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค วิธีการ
ปฐมนิเทศ 1	บันไดขั้นที่หนึ่ง	1. สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันได้ 2. สรุปเป้าหมาย ประโยชน์และแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดได้ 3. แสดงออกถึงความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	- การอภิปราย - เคลื่อนไหวร่างกาย - ประกอบอุปกรณ์(ริบบิ้น) - การสนทนา
2	กฎระเบียบ	1. สรุปความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสังคมได้ 2. ยกตัวอย่างพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสังคมได้ 3. แสดงออกถึงพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสังคมได้	- การเล่นเกมทบทวนสมมุติ - การอภิปรายนำเสนอ
3	รู้คุณค่าของส่วนรวม	1. แสดงออกถึงพฤติกรรมการใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่าได้	- การอภิปราย - การฝึกพฤติกรรม - การสนทนาร่วมกัน - การเล่นเกมทบทวนสมมุติ
4	ข้อตกลงร่วมกัน	1. สรุปความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อตกลงของห้องได้ 2. ยกตัวอย่างพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อตกลงของห้องได้ 3. แสดงออกถึงพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อตกลงของห้องได้	- การอภิปราย - การฝึกพฤติกรรม - การสนทนาร่วมกัน

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ลำดับที่ของกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค วิธีการ
5	ไม่กระทำในสิ่งผิด	1. สรุปผลเสียจากการนำความคิด สิ่งของ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของ ตนได้ 2. แสดงออกถึงการเป็นผู้ไม่นำความคิด สิ่งของ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของ ตนเองได้	- การแสดงบทบาทสมมุติ - การอภิปราย - การฝึกพฤติกรรม - การสนทนา
6	สมบัติส่วนรวม	1. แสดงออกถึงพฤติกรรมการใช้สว ธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่าได้ 2. เปรียบเทียบผลดีของการใช้ของ ร่วมกันและผลเสียของการนำเอาของ ส่วนรวมมาเป็นของตัวเอง	- การอภิปราย - การฝึกพฤติกรรม - การสนทนาร่วมกัน - การนำเสนอหน้าชั้น เรียน
ปัจฉิมนิเทศ 7	“คนซื่อสัตย์”	1. สรุปความสำคัญของการความ ซื่อสัตย์ส่วนรวมได้ 2. แสดงพฤติกรรมตัวอย่างที่แสดงออก ถึงความซื่อสัตย์ส่วนรวมได้ 3. เสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิตประจำวันได้	- การอภิปราย - การฝึกพฤติกรรม - การแสดงบทบาทสมมุติ - การประกวดผลงาน

4.2 แบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ที่ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดจริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ของ สามารท กลางบุญเรือง (2547) ซึ่งประกอบไปด้วยข้อความที่เป็น สถานการณ์สมมุติขึ้น ให้นักเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่อยู่ในเหตุการณ์เหล่านั้น ให้นักเรียนอ่านแล้ว คิดคล้ายกับว่านักเรียนอยู่ในเหตุการณ์จริง ในตอนท้ายให้นักเรียนตัดสินใจกระทำอย่างใดอย่าง หนึ่งและเขียนเหตุผลด้วยว่าที่นักเรียนตัดสินใจอย่างนั้นเพราะอะไร จำนวน 13 ข้อ

ตัวอย่างแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

ผู้อำนวยการโรงเรียนสั่งให้ครูทุกคนเข้าร่วมประชุมในภาคบ่าย คุณครูวรรณชัยจึงได้ให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดที่เตรียมไว้ให้เสร็จและห้ามวิ่งหยอกล้อกับเพื่อนจนเกิดเสียงดังภายในห้อง ณ์ฐวุฒิไม่ทำแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ให้ อีกทั้งยังวิ่งหยอกล้อกับเพื่อนจนเกิดเสียงดังถึงห้องประชุมของคณะครู

ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข
เพราะเหตุใด.....

เกณฑ์การให้คะแนนคือ

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0 1	ทำเช่นนั้น(ภาพ ข) ไม่ทำเช่นนั้น(ภาพ ก)
คำถามที่ 2	1 2 3 4	ครูจะหักคะแนน,ทำโทษ,ดูดำเราได้/ครูไม่รัก/ทำแล้วไม่เกิดประโยชน์ต่อเรา/ ควรรหาหนังสือที่มีประโยชน์มาอ่าน ทำให้เพื่อนถูกทำโทษด้วย/เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเพื่อน/คุณครูวรรณชัยขาย หน้า,ถูกตำหนิในที่ประชุม/คุณครูเสียเวลาเดินมาห้าม/เพื่อนไม่มีสมาธิทำงาน เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู/มีระเบียบวินัย/มีความรับผิดชอบ/กระทำในสิ่งที่ ถูกต้อง,ดีงาม

คะแนนจากแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม จะมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 0-65 คะแนน
สูงหมายถึงมีความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมมาก คะแนนต่ำหมายถึงมีความซื่อสัตย์ต่อส่วนรมน้อย

5. การสร้างเครื่องมือวิจัย

5.1 แบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 ของสามารถ กลางบุญเรือง (2547) โดยมีเนื้อหาของความซื่อสัตย์สุจริต 4 ด้านคือความ
ซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

แต่การศึกษาในครั้งนี้ได้วัดเฉพาะด้านความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมเพียงด้านเดียว เป็นอัตรา จำนวน 13 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนมี 4 ระดับคือ 1-4 โดยมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1. แบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

1.1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและพัฒนาแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

1.2 นำแบบวัดความซื่อสัตย์สุจริตที่ได้พัฒนาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจัดอันดับดังนี้

ถ้าแน่ใจว่าข้อความสอดคล้อง ให้ +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้อง ให้ 0

ถ้าแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้อง ให้ -1

แล้วนำข้อความในแบบวัดมาหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence = IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ในการพิจารณาข้อความใดมีค่าดัชนีของความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าข้อความนั้นมีความตรง การคำนวณจากสูตรจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 ซึ่งจากการหาค่าความตรงของแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมในครั้งนี้ได้ค่าความตรงคือ .98 ผ่านเกณฑ์การพิจารณา

1.3 นำข้อเสนอแนะที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วปรับแก้ไข และนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองทุ่มโนนสูงวิทยา ตำบลกุดคินจี อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าจําแนกรายข้อ (r) และค่าความเที่ยงของแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .79

5.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

5.2.1 ศึกษาเนื้อหาแนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความซื่อสัตย์

5.2.2 สร้างชุดกิจกรรมการแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม จำนวน 7 กิจกรรม

5.2.3 นำชุดกิจกรรมการแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้เหมาะสมตรงตามเนื้อหา และได้ค่าความตรงเท่ากับ .88 ผ่านเกณฑ์การพิจารณา

5.2.4 นำข้อเสนอแนะที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

6.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มทดลอง ซึ่งการจัดกิจกรรม จำนวน 7 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที จัดกิจกรรมต่อเนื่องกัน 7 สัปดาห์

6.2 หลังทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยนำแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ไปเก็บข้อมูลหลังการทดลอง (Posttest) และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป

ตารางที่ 3.3 แสดงการทดลอง

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	ชื่อกิจกรรม
1	วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2558	ปฐมนิเทศ"บันไดขั้นที่หนึ่ง"
2	วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558	กฎระเบียบ
3	วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2558	รู้คุณค่าของส่วนรวม
4	วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2558	ข้อตกลงร่วมกัน
5	วันที่ 5 มีนาคม 2558	ไม่กระทำในสิ่งผิด
6	วันที่ 12 มีนาคม 2558	สมบัติส่วนรวม
7	วันที่ 19 มีนาคม 2558	ปัจฉิมนิเทศ"คนซื่อสัตย์"

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติพื้นฐาน สถิติสำหรับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
n	แทน	จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

7.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	ค่าคะแนน
n	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
\sum	แทน	ผลรวม

7.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

7.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ
n	แทน	จำนวนผู้ประเมิน

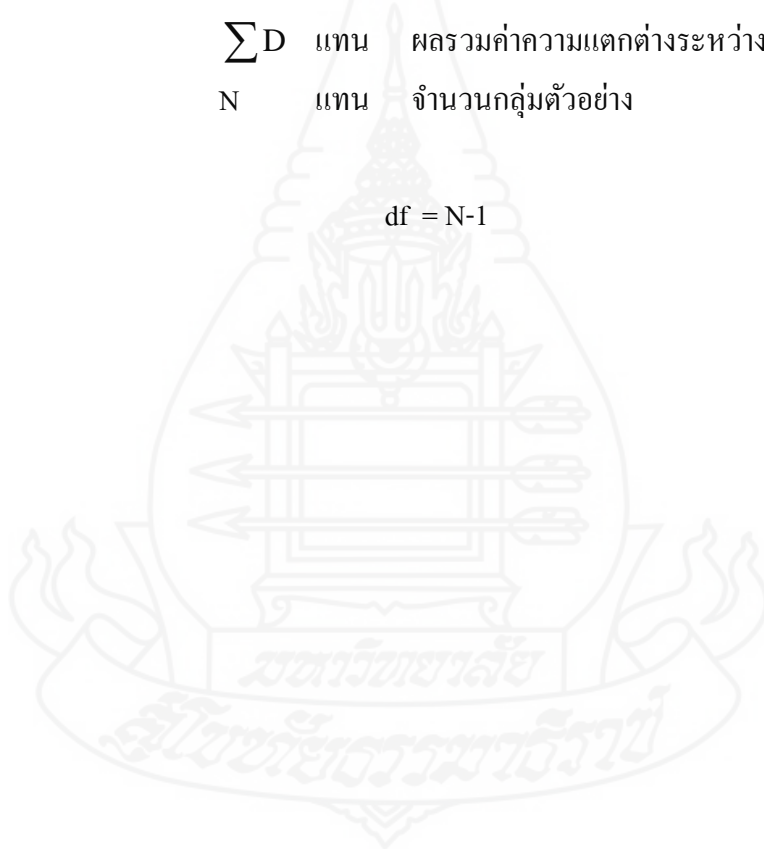
7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

7.3.1 เปรียบเทียบความเชื่อศรัทธาก่อนและหลังทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมความเชื่อศรัทธาต่อส่วนรวม โดยใช้สูตร t-test Dependent

สูตรคำนวณ
$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาค่า t-test
D	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบ
$\sum D$	แทน	ผลรวมค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบ
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$df = N-1$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุคุดินจี อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งเป็น 2 ตอน โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจในผลการวิจัยได้ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดลอง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าคะแนนที (t-test Dependent)
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

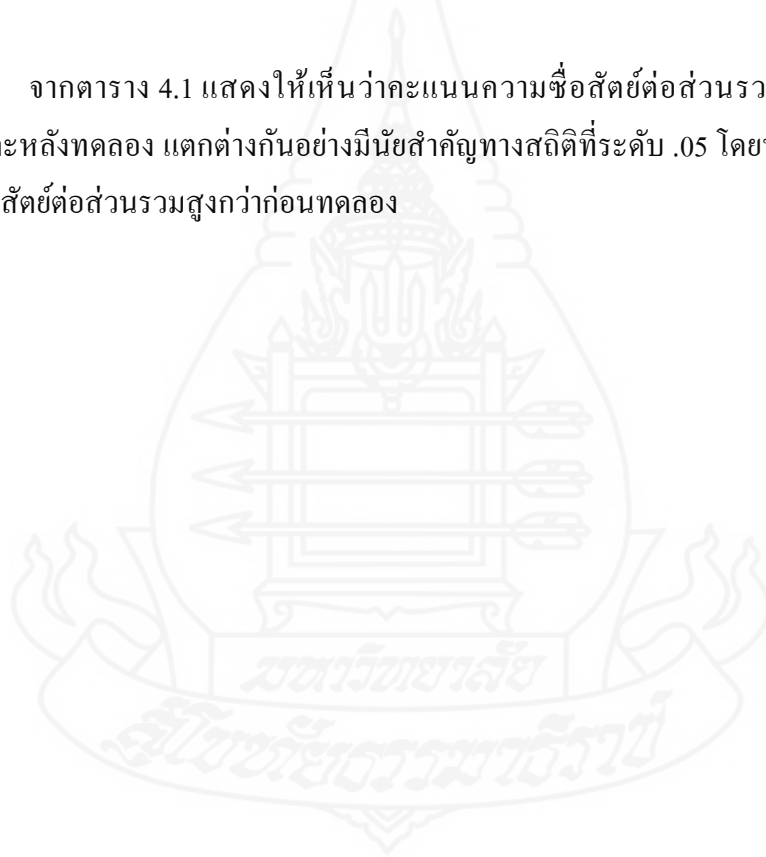
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐาน

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบคะแนนความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมก่อนทดลองและหลังทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	ค่าสถิติ		
		\bar{X}	S.D	t
ก่อนทดลอง	20	2.35	0.489	15.983*
หลังทดลอง	20	3.45	0.510	

* $p < .05$

จากตาราง 4.1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนก่อนทดลองและหลังทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหลังทดลองมีความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมสูงกว่าก่อนทดลอง

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุดคินจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลมีดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.2 สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนกลุ่มทดลองมีความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมสูงขึ้นภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านอาบช้าง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 20 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านอาบช้าง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 ตัวแปรอิสระ คือ ชุดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

1.4.2 ตัวแปรตาม คือ ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1.5.1 ชุดการจัดกิจกรรมแนะแนว ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งได้ปรับปรุงมาจากชุดกิจกรรมแนะแนวของอารีพรรณ อะทะวงษา จำนวน 7 กิจกรรม ใช้เวลาจัดกิจกรรม จำนวน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที

ลักษณะของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมมีลักษณะเป็นกิจกรรมแนะแนวหลายๆกิจกรรมประกอบกันเป็นชุด ซึ่งสร้างขึ้นมามีเป้าหมายเฉพาะ เจาะจงเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายละเอียดของชุดกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วยองค์ประกอบของพฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม จำนวน 3 องค์ประกอบย่อยคือ 1) การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหมู่คณะ ชุมชน และสังคม 2) การไม่นำสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตน และ 3) ไม่ปลอมแปลงเอกสาร

1.5.2 แบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ที่ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์สุจริต ของสามารถ กลางบุญเรือง (2547) ซึ่งประกอบไปด้วยข้อความที่เป็นสถานการณ์สมมุติขึ้น ให้นักเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่อยู่ในเหตุการณ์เหล่านั้น ให้นักเรียนอ่านแล้วคิดคล้ายกับว่านักเรียนอยู่ในเหตุการณ์จริง ในตอนท้ายให้นักเรียนตัดสินใจกระทำอย่างไรอย่างหนึ่งและเขียนเหตุผลด้วยว่าที่นักเรียนตัดสินใจอย่างนั้นเพราะอะไร จำนวน 13 ข้อ

1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1.6.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มทดลอง ซึ่งการจัดกิจกรรม จำนวน 7 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที จัดกิจกรรมต่อเนื่องกัน 7 สัปดาห์

1.6.2 หลังทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยนำแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมไปเก็บข้อมูลหลังการทดลอง (Posttest) และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป และทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากการตอบแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมก่อนทดลองและหลังทดลองนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมโดยการทดสอบค่าที (t-test)

1.8 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

นักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม หลังทดลองมีคะแนนความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมสูงกว่าก่อนทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลที่พบอภิปรายได้น่าจะเป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ดำเนินการสร้างอย่างถูกต้อง ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการส่งเสริม คือเป็นชุดกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อสร้างเสริมให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม โดยการนำกิจกรรมหลายๆกิจกรรมมารวมไว้ในชุดเดียวกันซึ่งสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายเฉพาะเจาะจง และใช้เทคนิควิธีต่างๆ ที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อพัฒนาจิตลักษณะและ/หรือพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง

ผลจากการวิจัยเช่นนี้จึงกล่าวได้ว่า การสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมนั้นสามารถสร้างเสริมได้ด้วยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีพรรณ อะทะวงษา (2553, น. 62) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุมณฑา สวนผลรัตน์ (2550, น. 63-64) เรื่องการสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่ประกอบด้วยคุณธรรมและจริยธรรม 5 ด้านคือ ด้านความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสามัคคี ด้านความเสียสละ และด้านความซื่อสัตย์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าคะแนนคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวัชรียา แจ่มใส (2551, น. 87) เรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น” ที่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นตอนต้นที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเคารพนับถือผู้อื่น มีพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้นที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่น และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของราตรี ประชุมพันธ์ (2551, น. 58-59) เรื่อง”

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองไร่ จังหวัดยโสธร” พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความขยันหมั่นเพียรและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีคะแนนความขยันหมั่นเพียรและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตภา โลหะพงศ์พันธ์ (2551, น. 84) เรื่อง “ผลการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกัน” ที่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

สรุปจากการตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ได้พบว่าสมมติฐานได้รับการสนับสนุนและการวิจัยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุดคินจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู และยังสามารถนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั่วไป ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 การนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมไปใช้ควรศึกษาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมให้ละเอียดเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการการวิจัยต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อการสร้างเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนและนำมาพัฒนาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ด้านอื่นๆ ของนักเรียนต่อไป

3.2.2 ควรศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมหรือช่วงวัยอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2523). แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- _____. (2545). คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว : เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิริติ บุญเจือ.(2542). จริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อสร้างความซื่อสัตย์สุจริตในตนเองให้แก่เด็ก. (2544, 28 พฤษภาคม). [Web log message] สืบค้นจาก <http://www.thaiblogonline.com/narathipltw2554.blog?PostID=31375>
- จารุวรรณ แสงด้วง. (2556). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตวิทยาเชิงบวก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- จิตภา โลหะพงศ์พันธ์. (2551). ผลการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ณรงค์ฤทธิ์ วงษ์สุดตา. (2553). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มร่วมกับการฝึกเจริญสติเพื่อพัฒนาความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเก็ก อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2527). จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน. วารสารแนะแนว, 18(71), 58-77.
- ธราภรณ์ คำอ่อน. (2552). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์.

- ธีระ ชัยยุทธชรรยง. (2533). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และรุ่งนภา ตั้งจิตรเจริญกุล. (2551). การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณธรรมจริยธรรมของคนไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์คุณธรรม.
- ประพิมพร สันวงศ์. (2550). การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2545). การพัฒนากิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว*. หน่วยที่ 10. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรทรัพย์ ชื่นในเมือง. (2554). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศจังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- พิทยาภรณ์ พิทยาธรรกุล. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- มยุรี วิสูตราศัย. (2547). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- มาลัย รอดประดิษฐ์. (2554). ความซื่อสัตย์. สืบค้นจาก http://thn21543-01.blogspot.com/2011/12/blog-post_19.html
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

- ราตรี ประชุมพันธ์. (2551). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรและทัศนคติที่ต่อการเรียนของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองไร่ จังหวัดยโสธร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วัชรียา แจ่มใส. (2551). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเคารพนับถือผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วิไลวรรณ อนันต์ตะ. (2554). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวควบคู่กับสื่อรูปภาพเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 โรงเรียนบ้านถ้ำ จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ศิริวรรณ อินทรวัดนา. (2553). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความเอื้ออาทรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตลอออุทิศ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ศึกษาความหมายของคำว่า "ซื่อสัตย์". (2554, 8 พฤศจิกายน). [Web log message] สืบค้นจาก http://krusaravut.blogspot.com/2011/11/blog-post_07.html.
- ศุภวรรณ ชลมาก. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้พระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างวิธีสอน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีการสอนตามปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- สมร ทองดี และปราณี रामสูตร. (2545). แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว*. หน่วยที่ 9 หน้า 1-66. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- สามารถ กลางบุญเรือง. (2547). การสร้างแบบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (การศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุมณฑา สวนผลรัตน์. (2550). การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. (สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

- อลิสสา กุระมะสุวรรณ. (2552). ผลของชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกพาณิชย์การ วิทยาลัยเทคนิค
จันทบุรี.(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- อโนมา ชันพันธ์.(2548). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จังหวัดนนทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อารีพรรณ อะทะวงษา. (2553). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- อุมาพร สงสุวรรณ .(2551). ผลของชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจิตรลดา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

ภาคผนวก

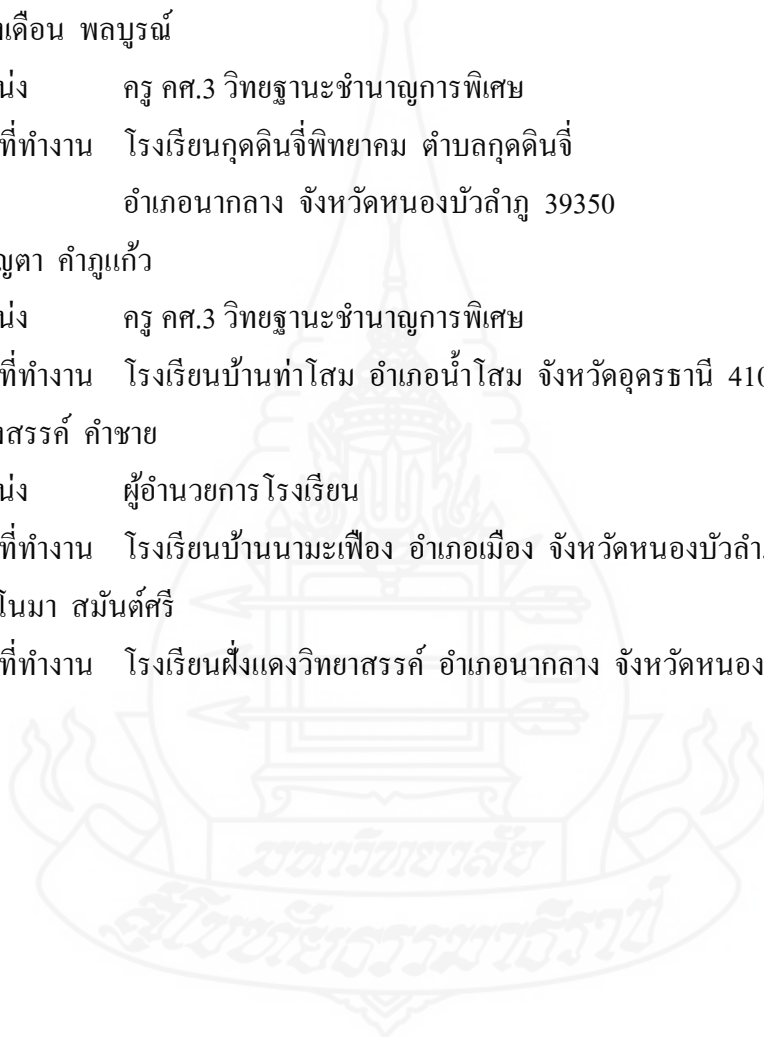
ภาคผนวก ก

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นายวิรัช ละเอียดอ่อง
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านอาบช้าง ตำบลกุดคินจี อำเภอนากลาง
จังหวัดหนองบัวลำภู 39350
2. นางวงเดือน พลบูรณ์
ตำแหน่ง ครู คศ.3 วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนกุดคินจีพิทยาคม ตำบลกุดคินจี
อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู 39350
3. นางจิตูตา คำภูแก้ว
ตำแหน่ง ครู คศ.3 วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านท่าโสม อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี 41000
4. นายรังสรรค์ คำชาย
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านนามะเฟือง อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู 39000
5. นางอนิมา สมันต์ศรี
สถานที่ทำงาน โรงเรียนฝิ่งแดงวิทยาสรรค์ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู 39000

ภาคผนวก ข
แบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

ชื่อ.....
ชั้น.....โรงเรียน.....

แบบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

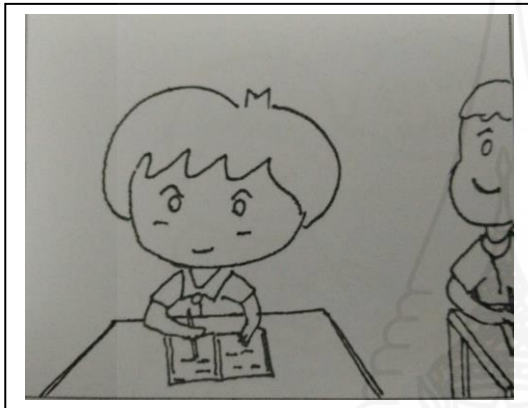
คำชี้แจง

ต่อไปนี้เป็นสถานการณ์ที่สมมติขึ้น โดยให้นักเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่อยู่ในแต่ละสถานการณ์เหล่านั้น ขอให้นักเรียนอ่านด้วยความตั้งใจและคิดคล้ายกับว่านักเรียนกำลังอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริงๆ ในตอนท้ายของแต่ละเรื่องจะเป็นตอนที่นักเรียนต้องตัดสินใจกระทำอย่างไร โดยกาบาททาบภาพที่นักเรียนเลือก จากนั้นขอให้นักเรียนเขียนเหตุผลด้วยว่าที่นักเรียนตัดสินใจเช่นนั้นเพราะอะไร การตัดสินใจของนักเรียนจะไม่ถือว่าผิด เพราะแบบวัดชุดนี้ต้องการทราบเพียงว่าหากนักเรียนพบกับเหตุการณ์อย่างนั้นจะตัดสินใจอย่างไร และมีเหตุผลอย่างไร

หากนักเรียนยังไม่เข้าใจวิธีทำ ขอให้นักเรียนซักถามก่อนลงมือทำ เมื่อเข้าใจแล้วเริ่มทำได้

ข้อที่ 1 ผู้อำนวยการโรงเรียนสั่งให้ครูทุกคนเข้าร่วมประชุมในภาคบ่าย คุณครูวรรณชัยจึงได้ให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดที่เตรียมไว้ให้เสร็จและห้ามวิ่งหยอกล้อกับเพื่อนจนเกิดเสียงดังภายในห้อง ณัฐวุฒิไม่ทำแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ให้ อีกทั้งยังวิ่งหยอกล้อกับเพื่อนจนเกิดเสียงดังถึงห้องประชุมของคณะครู ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

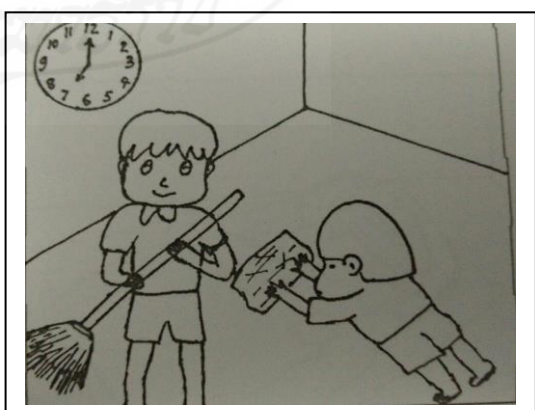

ข้อที่ 2 ครูประจำชั้นของวินัยได้แบ่งนักเรียนให้ทำหน้าที่เวรรักษาความสะอาดประจำห้องวันละ 3 คน โดยจะต้องช่วยกันทำความสะอาดให้แล้วเสร็จก่อนที่จะเข้าเรียนชั่วโมงแรก วันนี้วินัยได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นี้ร่วมกับเพื่อนด้วย แต่เขาไม่ยอมทำความสะอาดจึงแสร้งมาโรงเรียนช้า ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

ภาพ ข

ข้อที่ 3 คุณครูให้ศักดิ์ดาและวิมลทำหน้าที่เก็บเงินฝากออมทรัพย์ประจำห้องเรียน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะฝากเงินเป็นประจำทุกวันในตอนเช้า วันนี้ศักดิ์ดาและวิมลทำหน้าที่ตามปกติ แต่เมื่อถึงเวลานำส่งครูประจำชั้น ศักดิ์ดาจึงได้โอกาสแอบหยิบเงินจำนวนหนึ่งที่เก็บได้มาเป็นของตนเอง โดยที่วิมลไม่รู้ ทำให้เงินที่จะส่งไม่ตรงตามบัญชี ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

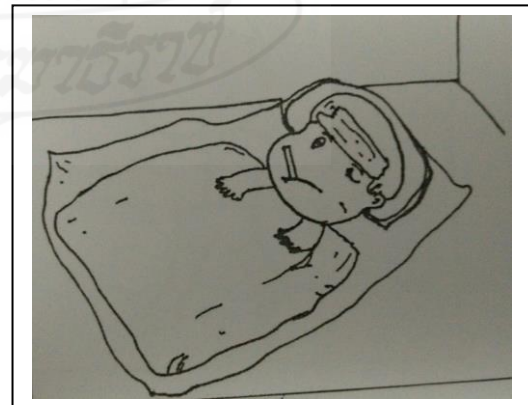
ภาพ ข

ข้อที่ 4 วันเสาร์ พ่อมอบหมายให้บัวขาวปลูกต้นไม้มะม่วงในสวนหลังบ้าน แต่บัวขาวรู้สึกเกียจคร้าน ไม่อยากทำงานจึงแสร้งบอกพ่อว่าตนปวดศีรษะไม่สบายแล้วนอนอยู่ในห้อง ทำให้พ่อของเธอต้องไปปลูกเองจนเสร็จเรียบร้อย ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

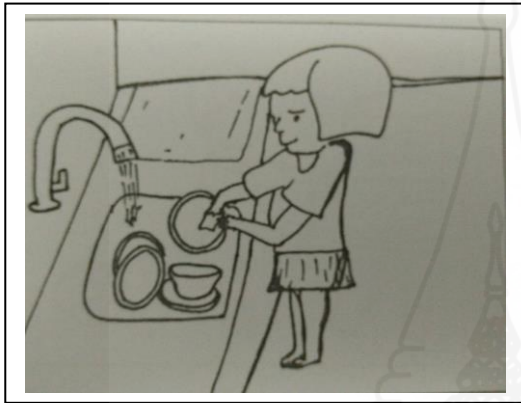

ภาพ ก

ภาพ ข

ข้อที่ 5 ตอนเย็นหลังเลิกเรียน พ่อแม่ของมาลีกำหนดให้เธอมีหน้าที่ล้างถ้วยชาม และต้องทำให้เสร็จเรียบร้อยจึงจะไปทำอย่างอื่นได้ แต่เย็นวันนี้มาลีสู้สึกเหน็ดเหนื่อยมาจากการเล่นกีฬาที่โรงเรียน เธอจึงยังคงไม่ล้างจาน โดยคิดว่าจะนำไปล้างในวันพรุ่งนี้ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

ภาพ ข

ข้อที่ 6 วันจันทร์นี้โรงเรียนของโชคชัยจะจัดทัศนศึกษา ทางโรงเรียนให้นักเรียนนำหนังสือขออนุญาตจากผู้ปกครองมาส่งก่อนหนึ่งวัน แต่โชคชัยลืมให้ผู้ปกครองลงชื่อ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

ภาพ ข

ข้อที่ 7 ตอนพักกลางวัน อากาศร้อนอบอ้าว คนย์เล่นฟุตบอลมาเหนื่อยๆ จึงไปดื่มน้ำที่ภากรโรงเตรียมไว้สำหรับดื่ม และบริเวณนั้นไม่มีใครอยู่ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข
 เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

ภาพ ข

ข้อที่ 8 ทุกๆวันศุกร์ โรงเรียนของวิชัยกำหนดให้นักเรียนต้องแต่งกายด้วยชุดเสื้อผ้าพื้นเมืองทุกๆคน วันนี้วันศุกร์ วิชัยมาถึงโรงเรียนแล้ว แต่เขาลืมแต่งชุดเสื้อผ้าพื้นเมืองมาด้วย บ้านของวิชัยอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนนัก อีกทั้งแม่ของเขาก็กำชับเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องเหมาะสมอยู่เสมอ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข
 เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

ภาพ ข

ข้อที่ 9 ตอนเย็นหลังเลิกเรียน ดาวเรืองเดินกลับบ้าน ระหว่างทางต้องผ่านป้ายชื่อของหมู่บ้านที่สร้างเสร็จใหม่ ๆ และทาสีไว้อย่างสวยงาม ดาวเรืองเห็นสมพรซึ่งเป็นนักเรียนชั้น ป.5 ด้วยกันกำลังใช้ปากกาเขียนรูปการ์ตูนบนป้ายชื่อหมู่บ้าน ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข
 เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

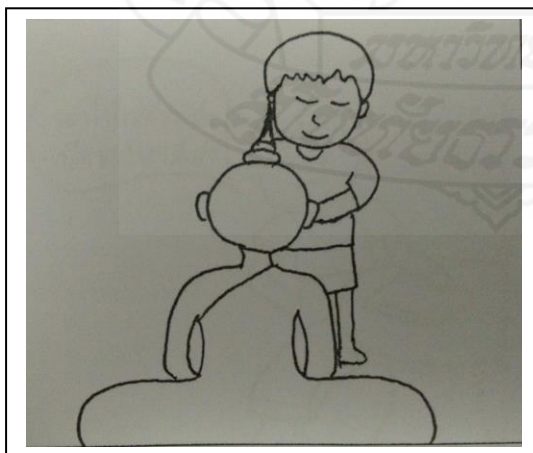

ภาพ ก

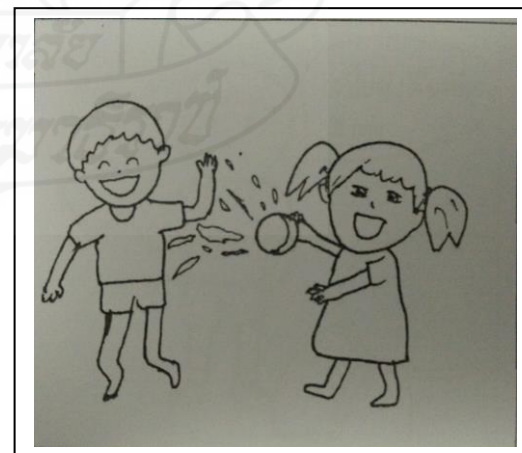

ภาพ ข

ข้อที่ 10 ในช่วงสงกรานต์ของทุก ๆ ปี หมู่บ้านของจิตติจะรณรงค์ให้ผู้คนสงน้ำพระ รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ และเล่นสาดน้ำด้วยความสุภาพตามประเพณีที่ถือปฏิบัติมา ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข
 เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

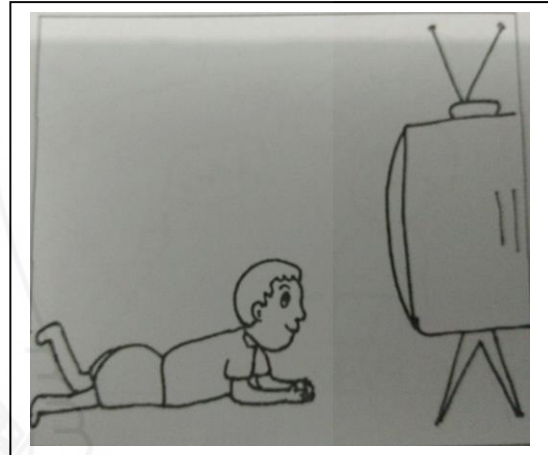
ภาพ ข

ข้อที่ 11 วันเสาร์ คุณสิตได้ยื่นประกาศจากเครื่องกระจายเสียงของหมู่บ้านเพื่อขอความร่วมมือเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านให้ไปช่วยกันทำความสะอาดบริเวณวัดเพื่อต้อนรับคณะฟ้าป่าที่จะมาทอดถวายวัดในวันพรุ่งนี้ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

ภาพ ข

ข้อที่ 12 ในช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน เด็กชายเตี้ยเก็บสมุดบันทึกความดีของเพื่อนได้ที่โต๊ะม้าหินอ่อน ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

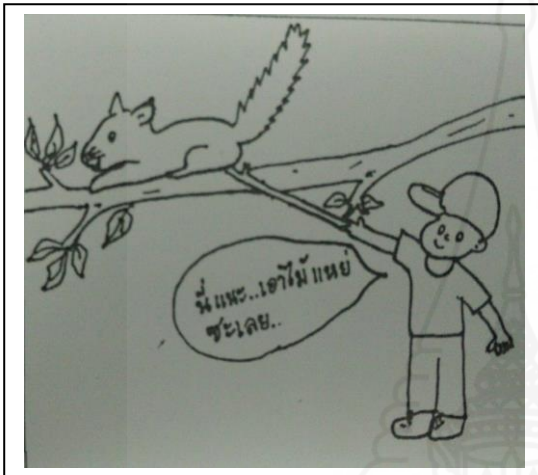

ภาพ ก

ภาพ ข

ข้อที่ 13 โรงเรียนได้จัดกิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่สวนสัตว์แห่งหนึ่ง เพื่อให้ให้นักเรียน ได้ศึกษาชีวิต เป็นอยู่ของสัตว์ต่าง และครูได้กำหนดข้อตกลงร่วมกันว่า จะไม่ทำให้ชื่อเสียงของโรงเรียนเสียหาย ไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข เพราะเหตุเพราะเหตุใด.....

ภาพ ก

ภาพ ข

คู่มือการตรวจให้คะแนนแบบสอบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

การพิจารณาคะแนนจากการตรวจให้คะแนนของแบบสอบวัดจริยธรรมความซื่อสัตย์ในแต่ละข้อ ใช้เกณฑ์ของคณะกรรมการโครงการจริยธรรมไทยและโมเดลคำตอบ ดังนี้

การให้คะแนนแต่ละข้อ

- คำถามที่ 1 ตอบว่ากระทำ, ไม่กระทำหรือยังตัดสินใจไม่ได้ ให้คะแนนเป็น 1,0 ตามลำดับ
- คำถามที่ 2 ด้านการให้เหตุผล จะตรวจให้คะแนนเมื่อตอบคำถามที่ 1 ได้ 1 คะแนนเท่านั้น โดยแบ่งจริยธรรมออกเป็น 4 ระดับ ตามระดับจริยธรรมของคณะกรรมการพัฒนาจริยธรรมไทย ดังนี้
- ระดับที่ 1, 2, 3 และ 4 ให้คะแนนเป็น 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

เกณฑ์ของคณะกรรมการพัฒนาจริยธรรมไทย

กองวิจัยทางการศึกษา ได้จัดทำโครงการศึกษาจริยธรรมไทย พ.ศ. 2523-2524 โดยมีวัตถุประสงค์หนึ่งเพื่อศึกษาหาทฤษฎีเกี่ยวกับการแบ่งระดับพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวปรัชญาและวัฒนธรรมสังคมไทย ผลจากการประชุมสัมมนาทางวิชาการในเรื่องระดับค่านิยมและจริยธรรมตามแนววัฒนธรรมไทย คณะกรรมการโครงการจริยธรรมไทยได้แบ่งระดับจริยธรรมเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- ระดับที่ 1 เพื่อผลประโยชน์บางประการของตนเอง หรือเพื่ออวดตา
- ระดับที่ 2 เพื่อผู้อื่นในสังคมแคบๆ เช่น ญาติพี่น้อง เพื่อนสนิท
- ระดับที่ 3 เพื่อผลประโยชน์ของสังคมส่วนใหญ่ เช่น ชุมชน ประเทศชาติ หรือมนุษยชาติ
- ระดับที่ 4 เพื่อความถูกต้อง ดีงาม อันเป็นอุดมคติหรืออุดมการณ์ในจิตใจ ที่เรียกว่าทำความดีเพราะอยากทำ หรือทำความดีเพื่อความดี

โมเดลคำตอบ

ข้อที่ 1 ผู้อำนวยการ โรงเรียนสั่งให้ครูทุกคนเข้าร่วมประชุมในภาคบ่าย คุณครูวรรณชัยจึงได้ให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดที่เตรียมไว้ให้เสร็จและห้ามวิ่งหยอกล้อกับเพื่อนจนเกิดเสียงดังภายในห้อง ญัฐวุฒิไม่ทำแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมไว้ให้ อีกทั้งยังวิ่งหยอกล้อกับเพื่อนจนเกิดเสียงดังถึงห้องประชุมของคณะครู ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ทำเช่นนั้น (ภาพ ข)
	1	ไม่ทำเช่นนั้น (ภาพ ก)
คำถามที่ 2	1	ครูจะหักคะแนน,ทำโทษ,ดูค่าเราได้/ครูไม่รัก/ทำแล้วไม่เกิดประโยชน์ต่อเรา/ควรรหาหนังสือที่มีประโยชน์มาอ่าน
	2	ทำให้เพื่อนถูกทำโทษด้วย/เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อเพื่อน/คุณครูวรรณชัยขายหน้า
	3	ถูกตำหนิในที่ประชุม/คุณครูเสียเวลาเดินมาห้าม/เพื่อนไม่มีสมาธิทำงาน
	4	เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู/มีระเบียบวินัย/มีความรับผิดชอบ/กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง,ดีงาม

ข้อที่ 2 ครูประจำชั้นของวินัยได้แบ่งนักเรียนให้ทำหน้าที่เวรรักษาความสะอาดประจำห้องวันละ 3 คน โดยจะต้องช่วยกันทำความสะอาดให้แล้วเสร็จก่อนที่จะเข้าเรียนชั่วโมงแรก วันนี้วินัยได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นี้ร่วมกับเพื่อนด้วย แต่เขาไม่ยอมทำความสะอาดจึงเสิร์งมาโรงเรียนช้า ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ไม่ช่วยทำ (ภาพ ก)
	1	ช่วยทำ (ภาพ ข)
คำถามที่ 2	1	ครูตำหนิ,ทำโทษ/เพื่อน โกรธ,ตำหนิว่าเราเป็นคนเห็นแก่ตัว/เราติดนิสัยเกียจคร้าน
	2	สงสารเพื่อนๆที่ต้องทำงานหนัก/เพื่อนจะเหนื่อย,ทำงานเพิ่มขึ้น/ไม่ยุติธรรมต่อเพื่อน/ เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เพื่อนๆ
	3	ห้องเรียนไม่สะอาด,สกปรก/ขาดความสามัคคีภายในห้อง
	4	มีความรับผิดชอบ/สามัคคี/ไม่เห็นแก่ตัว

ข้อที่ 3 คุณครูให้สักดาและวิมลทำหน้าที่เก็บเงินฝากออมทรัพย์ประจำห้องเรียน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะฝากเงินเป็นประจำทุกวันในตอนเช้า วันนี้สักดาและวิมลทำหน้าที่ตามปกติ แต่เมื่อถึงเวลานำส่งครูประจำชั้น สักดาจึงได้โอกาสแอบหยิบเงินจำนวนหนึ่งทีเก็บได้มาเป็นของตนเอง โดยที่วิมลไม่รู้ทำให้เงินที่จะส่งไม่ตรงตามบัญชี ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	แอบหยิบเงิน (ภาพ ข)
	1	ไม่แอบหยิบเงิน(ภาพ ก)
คำถามที่ 2	1	ถ้าครูจับได้จะถูกตำหนิ,ทำโทษ,อายเพื่อน/ครูไม่ไว้วางใจในตัวเรา/เงินออมทรัพย์ก็เป็นของเราเหมือนกัน
	2	ถ้าเงินหายไปวิมลจะเดือดร้อนด้วย/พ่อแม่จะดุค่า,เสียใจ
	3	เงินเป็นของทุกคนในโรงเรียน/โครงการออมทรัพย์ไม่ประสบความสำเร็จ
	4	เป็นการลักขโมย/ทุจริตคดโกง/ไม่ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของตน/มีความรับผิดชอบ

ข้อที่ 4 วันเสาร์ พ่อมอบหมายให้บัวขาวปลูกต้นมะม่วงในสวนหลังบ้าน แต่บัวขาวรู้สึกเกียจคร้านไม่ยอมทำงานจึงแสร้งบอกพ่อว่าตนปวดศีรษะ ไม่สบายแล้วนอนอยู่ในห้อง ทำให้พ่อของเธอต้องไปปลูกเองจนเสร็จเรียบร้อย ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	หลบเลี่ยง (ภาพ ข)
	1	ไม่หลบเลี่ยง(ภาพ ก)
คำถามที่ 2	1	ถ้าพ่อรู้ความจริงจะโดนดุค่า/เราจะบาป/ทำให้ติดนิสัยเกียจคร้าน/เราได้กินมะม่วงด้วย
	2	พ่อทำงานหนัก/สงสารพ่อ/พ่อเหน็ดเหนื่อย,ไม่ควรทำให้พ่อเสียใจ/เอาเปรียบพ่อ
	3	การปลูกต้นไม้มีประโยชน์ให้ร่มเงา/จะต้องช่วยเหลืองานครอบครัว
	4	รับผิดชอบต่อหน้าที่/อดทนขยันขันแข็ง/มีความกตัญญู/ไม่โกหกมดเท็จ

ข้อที่ 5 ตอนเย็นหลังเลิกเรียน พ่อแม่ของมาลีกำหนดให้เธอมีหน้าที่ล้างถ้วยชาม และต้องทำให้เสร็จเรียบร้อยจึงจะไปทำอย่างอื่นได้ แต่เย็นวันนี้มาลีสู้ศึกเหน็ดเหนื่อยมาจากการเล่นกีฬาที่โรงเรียน เธอจึงยังคงไม่ล้างจาน โดยคิดว่าจะนำไปล้างในวันพรุ่งนี้ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0 1	ไม่ล้างจานในเย็นวันนี้(ภาพ ข) ล้างจานในเย็นวันนี้(ภาพ ก)
คำถามที่ 2	1 2 3 4	กลัวพ่อแม่ดุคำ,ทำโทษ/ลดภาระงานของเรา,วันพรุ่งนี้จะได้อ่านหนังสือ ได้แบ่งเบาภาระงานของพ่อแม่/พ่อแม่จะภูมิใจ,สุขใจที่มีลูกขยันทำงาน ถ้วยชามจะได้สะอาด/ครอบครัวจะได้มีถ้วยชามไว้ใส่อาหาร รับผิดชอบต่อหน้าที่/ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง/กตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

ข้อที่ 6 วันจันทร์นี้โรงเรียนของโชคชัยจะจัดทัศนศึกษา ทางโรงเรียนให้นักเรียนนำหนังสือขออนุญาตจากผู้ปกครองมาส่งก่อนหนึ่งวัน แต่โชคชัยลืมให้ผู้ปกครองลงชื่อ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0 1	ปลอมแปลงลายมือชื่อ(ภาพ ก) ไม่ปลอมแปลงลายมือชื่อ(ภาพ ข)
คำถามที่ 2	1 2 3 4	ครูจะชมเชยยกย่อง/กลัวความผิด/ไม่ควรทำเพราะครูจะดี ไม่ทำให้พ่อเสียหน้า/ไม่ยอมโดนทำโทษ/กลัวผู้ปกครองจับได้จะโดนทำโทษ ถ้าปลอมลายมือชื่อแล้วจะทำให้เกิดความเสียหายต่อโรงเรียน การปลอมแปลงเอกสารต่างๆมีความผิดและทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น

ข้อที่ 7 ตอนพักกลางวัน อากาศร้อนอบอ้าว คนYLEนฟุตบอลมาเหนื่อยๆ จึงไปดืมน้ำที่การโรงเตรียมไว้สำหรับดืม และบริเวณนั้นไม่มีใครอยู่ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ใช้ล้างเท้า (ภาพ ก)
	1	ไม่ใช้ล้างเท้า (ภาพ ข)
คำถามที่ 2	1	ถ้าครู,เพื่อน,การโรงมาพบจะถูกตำหนิ,ลงโทษ/ตัวเราจะเหนียวเหนอะหนะ/จะไม่มีน้ำไว้ดืม
	2	เพื่อนๆน้องๆจะไม่มีน้ำดืม/จะให้เป็นเยี่ยงอย่าง/สงสารครู,การโรงที่ต้องหาน้ำมาเพิ่ม
	3	ควรประหยัดน้ำของโรงเรียน/ทำตามกฎของโรงเรียน/คนอื่นจะเดือดร้อน/ทำให้พื้นสกปรก
	4	ควรใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า,ไม่ควรใช้อย่างสิ้นเปลือง/เป็นการเห็นแก่ตัว

ข้อที่ 8 ทุกๆวันศุกร์ โรงเรียนของวิชัยกำหนดให้นักเรียนต้องแต่งกายด้วยชุดเสื้อฝ้ายพื้นเมืองทุกๆ คนวันนี้วันศุกร์ วิชัยมาถึงโรงเรียนแล้ว แต่เขาลืมแต่งชุดเสื้อฝ้ายพื้นเมืองมาด้วย บ้านของวิชัยอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนนัก อีกทั้งแม่ของเขาก็กำชับเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องเหมาะสมอยู่เสมอ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ไม่กลับไปเปลี่ยนชุด(ภาพ ก)
	1	กลับไปเปลี่ยนชุด(ภาพที่ ข)
คำถามที่ 2	1	ถ้าครูตรวจพบอาจถูกตำหนิ,ครูหักคะแนนการแต่งกาย/แม่จะตำหนิ,โกรธ/อายเพื่อน/บ้านอยู่ไม่ไกล
	2	ทำให้แม่สบายใจ,ภูมิใจในตัวเรา
	3	รักษากฎระเบียบของโรงเรียน/โรงเรียนมีชื่อเสียงเรื่องการแต่งกาย
	4	รับผิดชอบในการแต่งกายเป็นผู้มีวินัยในตนเอง/รักษาวัฒนธรรม/เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่

ข้อที่ 9 ตอนเย็นหลังเลิกเรียน คาวเรืองเดินกลับบ้าน ระหว่างทางต้องผ่านป้ายชื่อของหมู่บ้านที่สร้างเสร็จใหม่ๆ และทาสีไว้อย่างสวยงาม คาวเรืองเห็นสมพรซึ่งเป็นนักเรียนชั้น ป.5 ด้วยกันกำลังใช้ปากกาเขียนรูปการ์ตูนบนป้ายชื่อหมู่บ้าน ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ไม่บอก(ภาพ ข)
	1	บอก(ภาพ ก)
คำถามที่ 2	1	คนอื่นจะว่าเราไม่บอกเพื่อน/คนอื่นมองว่าเราเป็นคนดี
	2	ช่วยเตือนเพื่อนไม่ให้ทำผิด/ผู้ใหญ่จะดูค่าเพื่อนได้/คนทำป้ายจะเสียใจ,ไม่มีกำลังใจ
	3	ทำให้ป้ายหมู่บ้านสกปรก,ไม่สวยงาม/เป็นสมบัติของหมู่บ้าน
	4	ควรช่วยกันดูแลรักษาสมบัติสาธารณะ

ข้อที่ 10 ในช่วงสงกรานต์ของทุก ๆ ปี หมู่บ้านของจิตติจะรณรงค์ให้ผู้คนสงน้ำพระ รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ และเล่นสาดน้ำด้วยความสุภาพตามประเพณีที่ถือปฏิบัติมา ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ไม่ไป (ภาพ ข)
	1	ไป (ภาพ ก)
คำถามที่ 2	1	จะได้รับพรจากผู้ใหญ่, ได้บุญ, ได้เล่น/ได้พบปะญาติพี่น้อง/เป็นสิริมงคลแก่ตน/เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ทำ
	2	ได้ตอบแทนบุญคุณ/ผู้ใหญ่จะได้มีความสุข, อุ่นใจ/คนในครอบครัวได้พบปะพูดคุยกัน
	3	ชุมชนสามัคคี/เป็นประเพณีของหมู่บ้าน
	4	เป็นการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีที่สั่งมา/กตัญญูต่อบุคคลที่มีพระคุณ

ข้อที่ 11 วันเสาร์ คุณิตได้ยื่นประกาศจากเครื่องกระจายเสียงของหมู่บ้านเพื่อขอความร่วมมือเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านให้ไปช่วยกันทำความสะอาดบริเวณวัดเพื่อต้อนรับคณะผ้าป่าที่จะมาทอดถวายวัดในวันพรุ่งนี้ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ไม่ไปช่วยทำความสะอาด (ภาพ ข)
	1	ไปช่วยทำความสะอาด(ภาพ ก)
คำถามที่ 2	1	จะได้เล่นกับเพื่อน/มีเวลาว่าง/ได้บุญ/จะได้รับคำกล่าวชมจากผู้ใหญ่/กลัวโดนต่อว่า ไม่ให้ความร่วมมือ
	2	จะได้ช่วยงานพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ที่วัดด้วย/ให้ความร่วมมือกับเพราะที่วัด
	3	วัดจะสะอาด/วัดมีชื่อเสียง ได้รับการยกย่อง/ชาวบ้านมีความสามัคคีกัน
	4	แสดงออกถึงความสามัคคีร่วมแรงกันทำงาน/อดทนขยันขันแข็ง

ข้อที่ 12 ในช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน เด็กชายเตี้ยเก็บสมุดบันทึกความดีของเพื่อนได้ที่โต๊ะม้าหินอ่อน ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ไม่คืนให้เพื่อน(ภาพ ก)
	1	คืนให้เพื่อน(ภาพที่ ข)
คำถามที่ 2	1	ครูตำหนิ,ทำโทษ/เพื่อน โกรธ,ตำหนิว่าเราเป็นคนเห็นแก่ตัว
	2	ไม่ยุติธรรมต่อเพื่อน/เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เพื่อนๆ/เกรงใจเพื่อน
	3	ไม่เอาของคนอื่น/ให้เกียรติเพื่อน/ไม่เอาเปรียบเพื่อน
	4	เป็นการฝึกระเบียบวินัย/ไม่เห็นแก่ตัว/เคารพผู้อื่น ไม่เอาของคนอื่นมาเป็นของตน

ข้อที่ 13 โรงเรียนได้จัดกิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่สวนสัตว์แห่งหนึ่ง เพื่อให้ให้นักเรียนได้ศึกษาชีวิต เป็นอยู่ของสัตว์ต่าง และครูได้กำหนดข้อตกลงร่วมกันว่า จะไม่ทำให้ชื่อเสียงของโรงเรียนเสียหาย ไม่ ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะ ถ้าเป็นนักเรียนเมื่ออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ควรเลือกภาพใด ระหว่าง ภาพ ก หรือ ภาพ ข

เพราะเหตุใด.....

	ระดับ คะแนน	คำตอบ
คำถามที่ 1	0	ไม่ทำตามข้อตกลง(ภาพ ก)
	1	ทำตามข้อตกลง(ภาพ ข)
คำถามที่ 2	1	คนอื่นจะว่าเราไม่ดี/ได้รับคำชม
	2	กลัวครูดุค่า/คนอื่นจะว่าเราไม่ดี, ได้รับคำชม
	3	ทำให้ห้องน้ำสกปรก, ไม่สวยงาม/เป็นสมบัติของส่วนรวม
	4	ควรช่วยกันดูแลรักษาสมบัติสาธารณะ/เพื่อรักษากฎระเบียบของสังคม

ภาคผนวก ค

ค่า IOC ของแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางการแสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบวัด
ความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ΣR	IOC	ผลการ วิเคราะห์
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
ค่าเฉลี่ยรวม								.98

เกณฑ์ของคะแนน

1. ช่วงคะแนน 0.00 - 0.33 คือ ควรปรับปรุง
2. ช่วงคะแนน 0.34 - 0.67 คือ พอใช้
3. ช่วงคะแนน 0.68 - 1.00 คือ ดี

สรุปผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวม .98

ภาคผนวก ง

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

คู่มือชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอาบช้าง
ตำบลกุดดินจี่ อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู

นางรุ่งรวี คำเหมือน
ผู้วิจัย

แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

คู่มือชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

1. คำชี้แจง

1.1 การส่งเสริมความซื่อสัตย์ ในครั้งนี้เป็นการส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

1.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม เป็นกิจกรรมแนะแนวที่ใช้เพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เวลาทำกิจกรรม 7 วัน วันละ 60 นาที ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนว จำนวน 7 กิจกรรม คือ

1) บันไดขั้นที่หนึ่ง	2) กฎระเบียบ	3) รู้คุณค่าของส่วนรวม
4) ข้อตกลงร่วมกัน	5) “ไม่กระทำในสิ่งผิด	6) “สมบัติส่วนรวม
7) คนซื่อสัตย์		

1.3 แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว แต่ละกิจกรรมชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ประกอบด้วยหัวข้อย่อย ดังนี้ 1) ชื่อกิจกรรม 2) เวลา 3) ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม 4) ขนาดของกลุ่ม 5) แนวคิด 6) วัตถุประสงค์ 7) ขั้นตอนกิจกรรม (ประกอบด้วยขั้นนำ ขั้นกิจกรรมหลัก และขั้นสรุป) 8) สื่อ/อุปกรณ์ และ 9) การประเมินผล

1.4 กิจกรรมใช้เทคนิค/วิธีการที่หลากหลาย ประกอบด้วย การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ การศึกษากรณีตัวอย่าง และการฝึกพฤติกรรม และมีสื่อ อุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรม เช่น แผนภูมิเพลง ใบความรู้ รูปภาพ วิดิทัศน์ เครื่องเล่นซีดี คอมพิวเตอร์ แผ่นซีดี และวัสดุอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดกิจกรรม

1.5 ผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจ รวมทั้งฝึกซ้อมการจัดกิจกรรมตามรายละเอียดที่เขียนไว้ในแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวแต่ละกิจกรรม จนสามารถดำเนินการจัดกิจกรรมได้อย่างราบรื่น และประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้

โครงสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

นิยามปฏิบัติการของตัวแปร

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกถึงยึดมั่นความจริง ความถูกต้องดีงามและความตรงไปตรงมา เป็นหลักในการดำเนินชีวิต ต่อส่วนรวม ส่วนรวม จำนวน 3 องค์ประกอบย่อยคือ 1) การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหมู่คณะ ชุมชน และสังคม 2) การรักษาสมบัติของส่วนรวม 3) ไม่ปลอมแปลงเอกสาร

การกำหนดคุณลักษณะที่จะส่งเสริม

จากนิยามปฏิบัติการของตัวแปร สามารถกำหนดคุณลักษณะที่จะพัฒนาได้ ดังนี้

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกถึงยึดมั่นความจริง ความถูกต้องดีงามและความตรงไปตรงมา เป็นหลักในการดำเนินชีวิต ต่อส่วนรวม ครอบคลุม 3 องค์ประกอบ คือ 1) การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหมู่คณะ ชุมชนและสังคม 2) ไม่นำสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตน 3) ไม่ปลอมแปลงเอกสาร

กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม “ บันไดขั้นที่หนึ่ง”

เวลา 60 นาที

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขนาดของกลุ่ม ประมาณ 20 คน

แนวคิด

การปฐมนิเทศเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดกิจกรรม เป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน และยังเป็นการให้แนวทางและยังเป็นการให้แนวทางให้นักเรียนในการร่วมกิจกรรม ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเป้าหมาย ประโยชน์ของการจัดกิจกรรม เกิดความเข้าใจข้อตกลง วิธีการรวมทั้งขั้นตอนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้
2. สรุปเป้าหมาย ประโยชน์และแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆทั้งหมดได้
3. แสดงออกถึงความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ชำนาญ (5-10 นาที)
 - 1.1 ครูกล่าวต้อนรับนักเรียนด้วยเพลง”ชื่อของเธอฉันไม่รู้จัก”
 - 1.2 ให้นักเรียนทุกคนแนะนำตนเองสั้นๆ เช่น ชื่อเล่น งานอดิเรกยามว่าง
 - 1.3 ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงอีกครั้ง
2. ขั้นตอนกิจกรรมหลัก (40-45 นาที)
 - 2.1 ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
 - 2.2 ครูแจกริบบิ้นสีให้นักเรียนคนละ 1 เส้น โดยให้สีซ้ำกันสีละสองเส้น
 - 2.3 ครูเปิดเพลงแล้วให้นักเรียนเดินไปรอบๆ พอสัญญาณเพลงหยุดให้นักเรียนวิ่งจับคู่กับเพื่อนที่มีริบบิ้นสีเหมือนกัน
 - 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคู่สัมภาษณ์กันเองในประเด็นทำอย่างไรผู้ปกครองจึงไว้ใจ และทำอย่างไรเพื่อให้เพื่อนชอบ เพื่อสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ใช้เวลาประมาณ 2 นาที
 - 2.5 ครูขออาสาสมัครออกมาเล่าเป้าหมายในชีวิต ของตนเอง สั้นๆ 1 นาที
 - 2.6 ครูอธิบายประเด็นสำคัญต่างๆเช่นเป้าหมาย ประโยชน์ ข้อตกลง วิธีการและขั้นตอนของการเข้าร่วมการฝึกกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ให้นักเรียน

3. ขั้นสรุป (5-10 นาที)

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปบททวนเป้าหมาย ประโยชน์ ข้อตกลง วิธีการและขั้นตอนของการเข้าร่วมการฝึกกิจกรรม

3.2 ครูนัดหมายวันเวลา และสถานที่ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

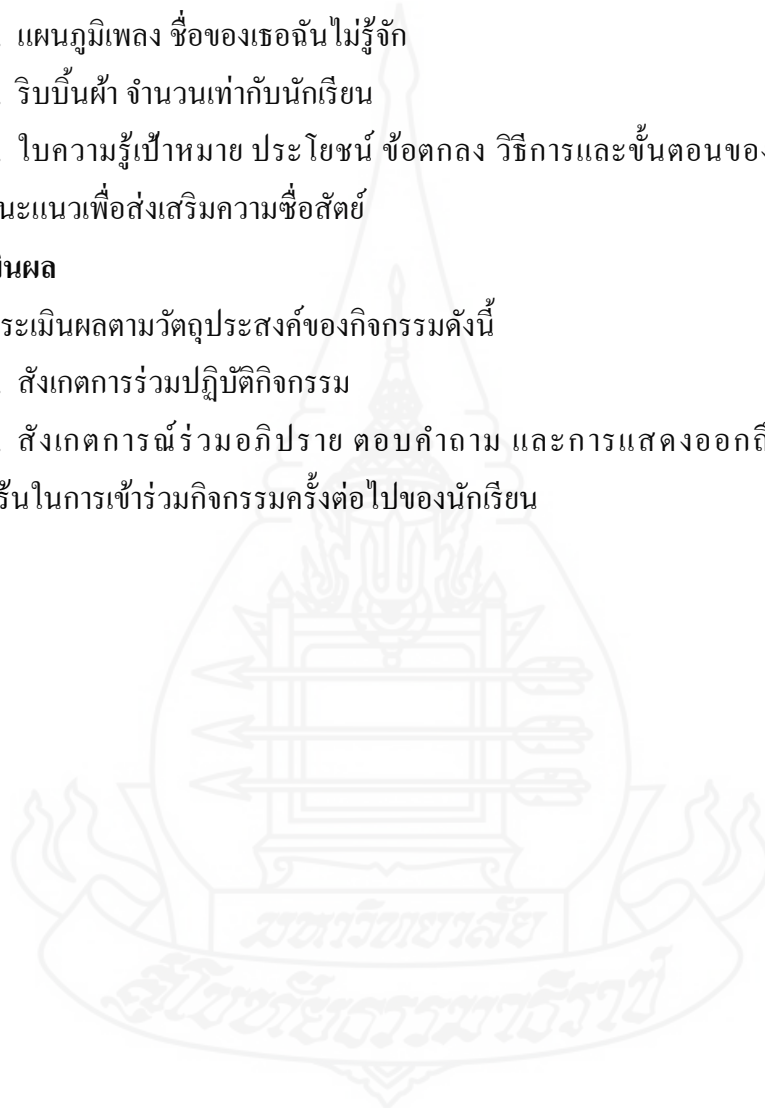
สื่อ/อุปกรณ์

1. แผนภูมิเพลง ชื่อของเธอฉันไม่รู้จัก
2. ริบบิ้นผ้า จำนวนเท่ากับนักเรียน
3. ใบความรู้เป้าหมาย ประโยชน์ ข้อตกลง วิธีการและขั้นตอนของการเข้าร่วมการฝึกกิจกรรมแนบแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์

การประเมินผล

ประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมดังนี้

1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการณ์ร่วมอภิปราย ตอบคำถาม และการแสดงออกถึงความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไปของนักเรียน

ใบความรู้กิจกรรมที่ 1

เป้าหมายในการเข้าร่วมกิจกรรม

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นผู้มีความซื่อสัตย์
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถได้ฝึกการปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีความซื่อสัตย์
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ไปใช้ประโยชน์ในการ

ดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

นักเรียนจะได้รับประโยชน์ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมจนครบทุกครั้ง ดังนี้

1. ได้แนวทางในการส่งเสริมความซื่อสัตย์
2. ได้รับการส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม
3. สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันเพื่อ

พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง

4. ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งกาย และใจ
5. ช่วยให้มีสติปัญญาในการแก้ปัญหา ไม่มั่งมาย ไม่หลงผิด
6. ได้รับการยอมรับ ความเชื่อถือและการกล่าวถึงในทางที่ดีจากบุคคลรอบข้าง
7. ได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น ได้รับมอบหมายงานที่สำคัญหรือเป็นความลับของ

ส่วนรวม

8. สามารถอยู่ร่วมกันอย่างกัลยาณมิตร
9. มีสิ่งยึดเหนี่ยวหรือป้องกันการเบียดเบียนเอาเปรียบและหลอกลวงกัน
10. เป็นการสร้างสันติภาพทำให้ความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นไปอย่างราบรื่น เกิดความสุข

สงบในสังคม

ข้อตกลง วิธีการ และขั้นตอนของการเข้าร่วมกิจกรรม

นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมต้องปฏิบัติตนดังนี้

1. เข้าร่วมกิจกรรมตามที่นัดหมายให้ให้ครบทุกกิจกรรม
2. ตรงต่อกำหนด วัน และเวลา
3. ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ
4. รับฟังและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์
5. แสดงความมีน้ำใจต่อสมาชิกอื่นด้วยความจริงใจ
6. ให้ความเคารพนับถือซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกกลุ่ม

กิจกรรมที่ 2

ชื่อกิจกรรม “กฎระเบียบ”

เวลา 60 นาที

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขนาดของกลุ่ม ประมาณ 20 คน

แนวคิด

การอยู่ร่วมกันในสังคมต้องอาศัยกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นแนวทางปฏิบัติของคนในหมู่คณะและสังคม โดยเริ่มต้นจากครอบครัว ห้องเรียน โรงเรียน จนถึงชุมชน และประเทศชาติ ถ้าแต่ละคนต่างปฏิบัติตามความพอใจของตนเอง ไม่เคารพข้อตกลง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้ย่อมทำให้สังคมประสบปัญหา วุ่นวายและสูญเสีย

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสังคมได้
2. ยกตัวอย่างพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสังคมได้
3. แสดงออกถึงพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสังคมได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ขั้นนำ (5-10 นาที)

1.1 ครูนำภาพข่าวเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ เช่น ภาพผู้ที่ไม่เข้าคิวขอรับบริการสาธารณะ ภาพนักเรียนวัยรุ่นแต่งเครื่องแบบนักเรียนสูบบุหรี่ ภาพผู้ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร เป็นต้น ให้นักเรียนดูและถามความคิดเห็นที่มีต่อภาพข่าว

1.2 ให้นักเรียนแข่งขันอาสาเสนอว่าตนเองมีพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน ชุมชน หรือสังคมอย่างไรบ้าง

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40-45 นาที)

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 2 กลุ่ม โดยการนับเลข 1-2

2.2 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับสลากหัวข้อการแสดงบทบาทสมมติ 2 หัวข้อ ดังนี้

- 1) ฝ่าฝืนกฎจนเกิดเหตุ
- 2) กฎต้องเป็นกฎ

2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเตรียมเนื้อหา และฝึกซ้อมบทบาทการแสดงตามหัวข้อที่ได้รับ กลุ่มละ 10 นาที และจัดสภาพแวดล้อม

2.4 แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อหาที่ฝึกซ้อมไว้ กลุ่มละ 5 นาที

2.5 ตัวแทนกลุ่มเป็นผู้สังเกตการ วิเคราะห์บทบาทสมมติของกลุ่มที่กำลังแสดงว่ามีพฤติกรรมใด

2.6 เมื่อทุกกลุ่มแสดงบทบาทสมมติครบแล้ว ให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และหาข้อสรุปของกลุ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมเหล่านั้น ว่ามีผลเสียต่อส่วนรวมอย่างไรบ้าง

2.7 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และผลกระทบหากทุกคนหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

2.8 ให้นักเรียนแต่ละคนสำรวจตนเองว่า วันนี้ได้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับของโรงเรียน ชุมชน และสังคมอะไรบ้าง รู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใด ครูให้การเสริมแรงโดยการกล่าวยกย่อง ชมเชยนักเรียนทุกคนที่วันนี้ได้แสดงพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับของโรงเรียน ชุมชน และสังคม

3. ขั้นสรุป (5-10 นาที)

3.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความสำคัญ และยกตัวอย่างการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสังคม

3.2 ให้นักเรียนร่วมกันเสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

สื่อ/อุปกรณ์

1. ภาพข่าวเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ
2. เอกสารบทบาทสมมติ 2 เรื่อง

การประเมินผล

ประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมดังนี้

1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรม
2. การแสดงบทบาทสมมติ

3. สังเกตการร่วมอภิปราย การตอบคำถาม และแสดงพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับของโรงเรียน ชุมชน และสังคมของนักเรียน

เอกสารบทบาทสมมุติเรื่อง “ฝ่าฝืนกฎจนเกิดเหตุ”

บุญรอดกำลังขับรถพาครอบครัวเดินทางไปท่องเที่ยวชายทะเลช่วงวันหยุด ขณะที่เขาขับรถใกล้ถึงจุดหมาย ถนนช่วงนั้นเป็นทางแคบและ โข้ง ซึ่งมีป้ายเตือนจำกัดความเร็ว ห้ามแซงและทางโค้งอยู่ข้างทางเป็นระยะ ปรากฏว่ามีรถยนต์ที่กึ่งแก้วเป็นผู้ขับรถ ขับแซงรถของบุญรอดขึ้นมาทางขวาอย่างรวดเร็ว ในขณะที่เดียวกันมีรถยนต์ของสมบูรณ์กำลังขับสวนทางขึ้นมา ทำให้เขาต้องเบรกรถกะทันหัน ส่วนรถยนต์คันที่ กึ่งแก้วเป็นผู้ขับ เบรกไม่อยู่ ต้องหักหลบจึงเกิดเสียหลักไถลลงข้างทาง เป็นเหตุให้กึ่งแก้วได้รับบาดเจ็บสาหัส ถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล

บทบาทของบุญรอด

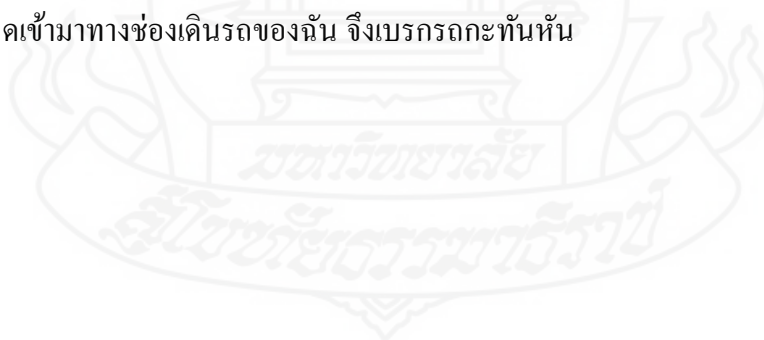
ฉันชื่อบุญรอด ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด กำลังขับรถพาครอบครัวไปเที่ยวชายทะเล ขณะขับรถใกล้จุดหมาย มีรถยนต์คันหนึ่งขับแซงทำให้ต้องเบรกรถกะทันหัน

บทบาทของกึ่งแก้ว

ฉันชื่อกึ่งแก้ว กำลังขับรถจะไปพบเพื่อนที่ชายทะเล ด้วยความรีบร้อนทำให้ไม่ปฏิบัติตามป้ายเตือนข้างทาง และขับแซงรถของประจักษ์อย่างรวดเร็ว ปรากฏว่ามีรถของบูรพาขับสวนทางมา จึงต้องหักหลบข้างทางและเบรกรถกะทันหัน เป็นเหตุให้รถไถลตกข้างทาง ได้รับบาดเจ็บสาหัส จนต้องนำตัวส่งโรงพยาบาล

บทบาทของสมบูรณ์

ฉันชื่อสมบูรณ์ กำลังขับรถไปธุระ ขณะขับรถมาถึงที่เกิดเหตุ กึ่งแก้วได้ขับรถแซงรถของบุญรอดเข้ามาทางช่องเดินรถของฉัน จึงเบรกรถกะทันหัน

เอกสารบทบาทสมมติเรื่อง “กฎต้องเป็นกฎ”

ชลวิทย์เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชายแห่งหนึ่ง เป็นเด็กที่ชอบเที่ยวเล่นตามประสาเด็กผู้ชาย ชอบลองทำในสิ่งแปลก ๆ แต่ไม่เคยสร้างความเดือดร้อน หรือทำในสิ่งที่ผิดกฎระเบียบ และข้อบังคับส่วนรวม ชุมชน หรือสังคม

พ่อของชลวิทย์ซึ่งเป็นคนที่ชอบดื่มสุรา มักจะดื่มสุราให้ลูกเห็นเสมอ ซึ่งชลวิทย์เคยขอร้องให้พ่อเลิกดื่มสุราหลายครั้ง แต่พ่อก็ยังคงดื่มเรื่อยมา

วันหนึ่งขณะที่ชลวิทย์กำลังออกไปเล่นที่สนามฟุตบอลท้ายหมู่บ้านกับเพื่อน ๆ พ่อของเขา ได้เรียกให้เข้าไปพบ และใช้ให้ชลวิทย์ออกไปซื้อสุราที่ร้านขายของชำในหมู่บ้านมาให้ ชลวิทย์ทราบว่าตนเองไม่สามารถจะซื้อสุราได้ เนื่องจากมีกฎหมายกำหนดว่า “ห้ามจำหน่ายสุราให้กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ผู้ที่จำหน่ายให้จะมีความผิดและถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย” ชลวิทย์จึงบอกกับพ่อว่าเขาไม่สามารถไปซื้อสุราให้ได้ เพราะมันผิดกฎหมาย ถึงแม้จะบอกเจ้าของร้านชำว่าซื้อมาให้พ่อ เจ้าของร้านขายของชำก็คงไม่ขายให้ และเขาขอร้องพ่ออีกครั้งให้เลิกดื่มสุราเสีย เพราะมันไม่ดีต่อสุขภาพ เขาอยากให้พ่ออยู่กับเขานาน ๆ เมื่อได้ฟังเช่นนั้นพ่อของชลวิทย์จึงบอกกับชลวิทย์ว่า จะพยายามดื่มสุราให้น้อยลงและเลิกดื่มให้ได้ และเลิกดื่มความตั้งใจที่จะใช้ให้ชลวิทย์ไปซื้อสุรามาให้

บทบาทของชลวิทย์

ฉันชื่อชลวิทย์กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชอบเที่ยวเล่นตามประสาเด็กผู้ชาย ชอบลองทำในสิ่งแปลก ๆ แต่ไม่เคยสร้างความเดือดร้อนให้ใคร และไม่ทำในสิ่งที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ และข้อบังคับส่วนรวม ชุมชน หรือสังคม วันหนึ่งขณะที่กำลังจะออกไปเล่นกับเพื่อนๆ ที่สนามฟุตบอลท้ายหมู่บ้าน พ่อใช้ให้ไปซื้อสุรามาให้ แต่ฉันปฏิเสธและบอกพ่อว่ามันผิดกฎหมาย เพราะอายุของฉันยังไม่ถึง 20 ปี และขอร้องให้พ่อเลิกดื่มสุราเสีย

พ่อ

ฉันเป็นพ่อของชลวิทย์ฉันชอบดื่มสุราเป็นประจำ ถูกชลวิทย์ขอร้องให้เลิกดื่มสุรามาแล้วหลายครั้ง แต่ก็ยังไม่เลิกได้ วันหนึ่งใช้ให้ชลวิทย์ไปซื้อสุราที่ร้านขายของชำในหมู่บ้านมาให้ แต่ชลวิทย์ไม่ยอมไปซื้อมาให้ โดยบอกว่าผิดกฎหมาย และชลวิทย์ก็ขอร้องอีกครั้งขอให้เลิกดื่มสุรา จึงตัดสินใจว่าจะลดและเลิกดื่มสุราให้ได้ เพื่อจะได้อยู่กับชลวิทย์ได้นาน ๆ

ภาพประกอบ

รูป 1 ไม่ข้ามทางม้าลาย

รูป 2 ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร

รูป 3 ไม่ปฏิบัติตามกฎของสถานศึกษา

รูป 4 ไม่ปฏิบัติตามกฎของสังคม

กิจกรรมที่ 3

ชื่อกิจกรรม “รู้คุณค่าของส่วนรวม”

เวลา 60 นาที

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

ขนาดของกลุ่ม ประมาณ 20 คน

แนวคิด

สาธารณสมบัติเป็นของส่วนรวม ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมจะใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่า และดูแลรักษาสาธารณสมบัติไม่ให้เกิดความเสียหาย หรือไม่นำมาเป็นสมบัติส่วนตัว

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. แสดงออกถึงพฤติกรรมการใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่าได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ชำนาญ (5-10 นาที)

1.1 ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน

1.2 ครูส่งลูกโป่งบรรจุน้ำให้นักเรียน 1 ลูก แล้วให้นักเรียนส่งต่อไปเรื่อยๆ จน

ครบรอบวงกลม แล้วส่งคืนให้ครู

1.3 ครูตรวจสอบสภาพของลูกโป่งที่บรรจุน้ำ แล้วอธิบายเปรียบเทียบว่าลูกโป่งบรรจุน้ำคือสมบัติของส่วนรวม ที่ทุกคนต้องใช้อย่างระมัดระวัง

2. ชำนาญหลัก (40-45 นาที)

2.1 ครูสนทนากับนักเรียนว่าผู้ใดเคยทำสาธารณสมบัติซึ่งเป็นของส่วนรวมเสียหายบ้าง นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการกระทำของตนเอง และเพราะเหตุใด

2.2 ครูซักถามนักเรียนว่าผู้ใดเคยเข้าร่วมกิจกรรมโรงเรียนหรือชุมชน ในการพัฒนาหรือซ่อมแซมสาธารณสมบัติบ้าง นักเรียนรู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใด

2.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ออกเป็นสองกลุ่ม โดยการเป่ายางจวบและแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายในหัวข้อ ดังนี้

- การใช้และดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน
- การใช้และดูแลสมบัติของชุมชน

2.4 ให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการอภิปรายผลให้เพื่อนฟัง ร่วมกันวิพากษ์และเสนอแนะจากสิ่งที่ตัวแทนนำเสนอ โดยครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.5 ให้นักเรียนแข่งขันกันอาสาแสดงพฤติกรรมการใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่า เช่น ไม่ขีดเขียนโต๊ะ รักษาความสะอาดห้องน้ำสาธารณะ และไม่ฉีกหรือทำลายหนังสือของห้องสมุด เป็นต้น

3. ชั้นสรุป (5-10 นาที)

3.1 ให้นักเรียนร่วมกันเสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

สื่อ/อุปกรณ์

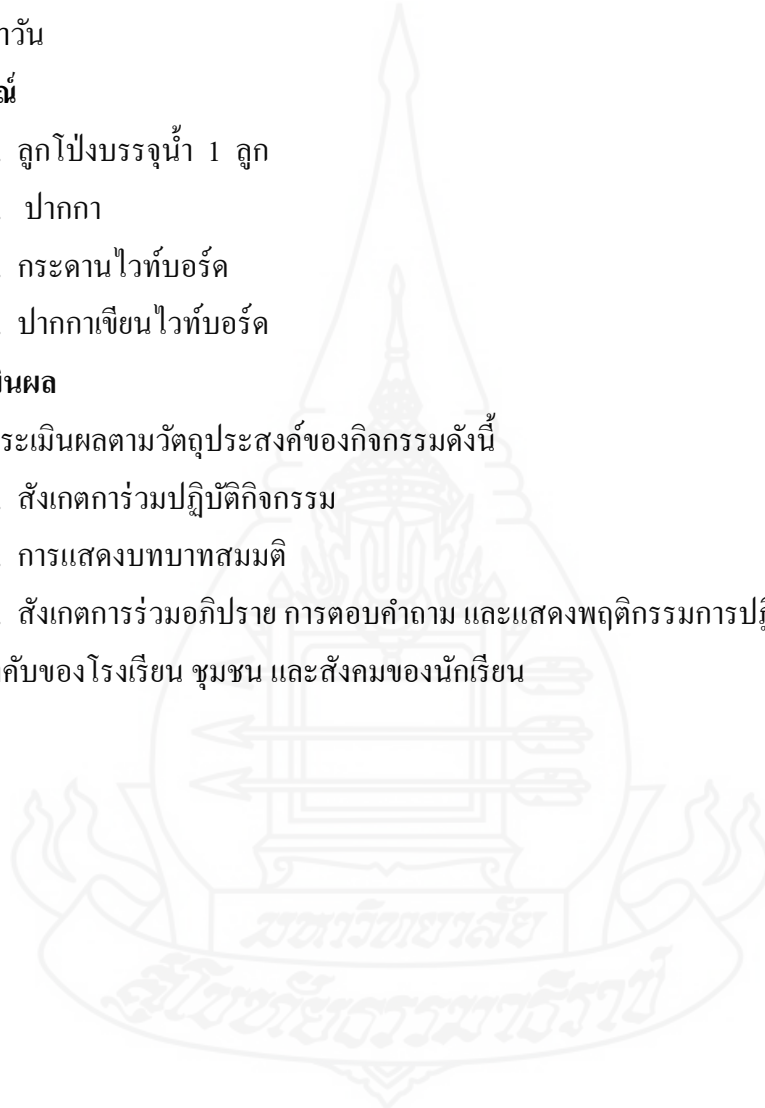
1. ลูกโป่งบรรจุน้ำ 1 ลูก
2. ปากกา
3. กระดานไวท์บอร์ด
4. ปากกาเขียนไวท์บอร์ด

การประเมินผล

ประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมดังนี้

1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรม
2. การแสดงบทบาทสมมติ
3. สังเกตการร่วมอภิปราย การตอบคำถาม และแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ

หรือข้อบังคับของโรงเรียน ชุมชน และสังคมของนักเรียน

กิจกรรมที่ 4

ชื่อกิจกรรม “ข้อตกลงร่วมกัน”

เวลา 60 นาที

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขนาดของกลุ่ม ประมาณ 20 คน

แนวคิด

ในโรงเรียนต้องอาศัยกฎ ระเบียบ ข้อตกลงร่วมกันเพื่อ เป็นแนวทางปฏิบัติของสมาชิกในห้อง และถ้าทุกคนไม่เคารพกฎ ระเบียบ ข้อตกลง ที่กำหนดไว้ ย่อมทำให้ห้องเรียนประสบปัญหา วุ่นวายและสูญเสีย

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ:

1. สรุปความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อตกลงของห้องได้
2. ยกตัวอย่างพฤติกรรมกรปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อตกลงของห้องได้
3. แสดงออกถึงพฤติกรรมกรปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อตกลงของห้องได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ชี้นำ (5-10 นาที)

1.1 ครูเล่านิทาน เรื่อง “ปราบลิง”

1.2 ครูให้นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน

2. ชี้นกิจกรรมหลัก (40-45 นาที)

2.1 ครูนำภาพห้องเรียนสกปรก และห้องเรียนสะอาดมา นักเรียนเข้าแถวรับประทานอาหาร นักเรียนเดินแถวเข้าชั้นเรียน นักเรียนแต่งกายถูกระเบียบ นักเรียนช่วยกันทำเขตรับผิดชอบ ให้นักเรียนดู

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเรื่องเกี่ยวกับการที่เราไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน จะเป็นอย่างไร และนักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้โรงเรียนมีความสะอาด น่าอยู่ สงบสุข เป็นระเบียบเรียบร้อย

3. ชี้นสรุป (5-10 นาที)

3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบและข้อตกลงของโรงเรียน

3.2 นักเรียนร่วมกันยกตัวอย่างผลเสียที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และ ข้อตกลงใน โรงเรียน นักเรียนร่วมกันเสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน

สื่อ/อุปกรณ์

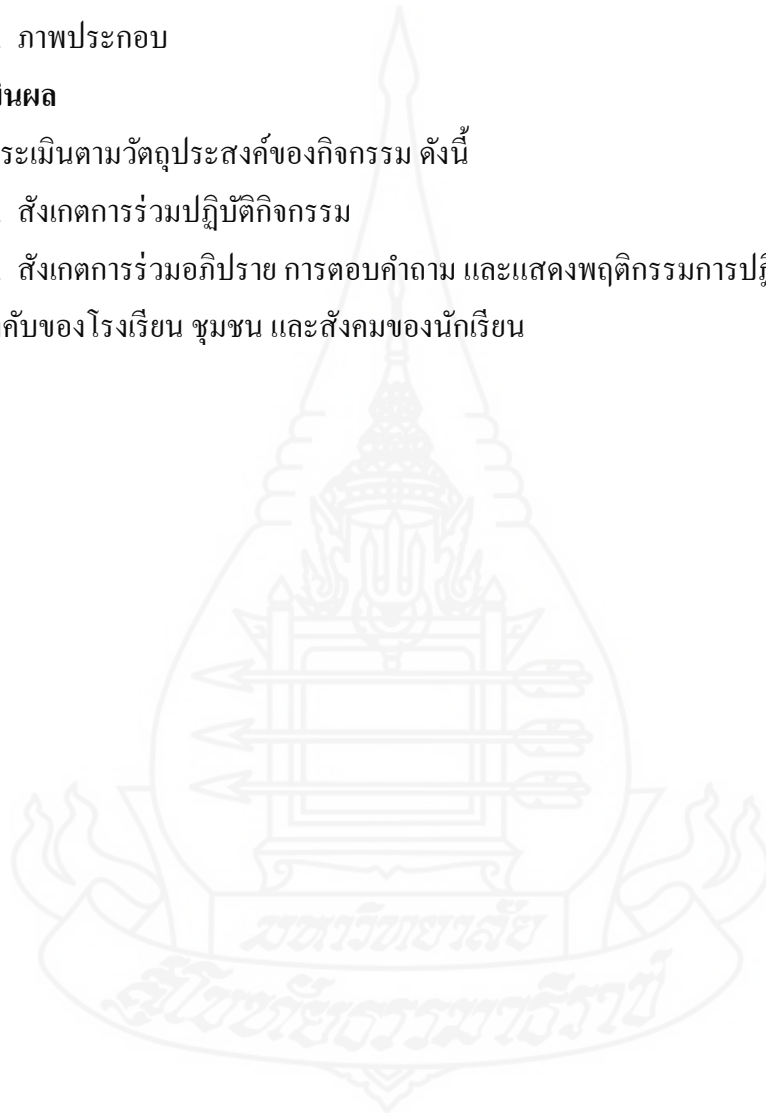
1. นิทาน เรื่อง “ถ่านี่ปราบลิง”
2. ภาพประกอบ

การประเมินผล

ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ดังนี้

1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมอภิปราย การตอบคำถาม และแสดงพฤติกรรม การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ

หรือข้อบังคับของโรงเรียน ชุมชน และสังคมของนักเรียน

นิทาน เรื่อง ฤๅษีปราบลิง

ฤๅษีเลี้ยงดูลิงน้อยตัวหนึ่ง ชื่อทอง สอนให้รู้จักการทำงาน เมื่อลิงตัวอื่นๆ มาเห็นจึงมาขออยู่กับฤๅษีด้วย โดยได้มีการทำข้อตกลงว่าจะต้องช่วยกันทำงานแต่ลิงอาวโศที่ชื่อ โทนกลับไม่ช่วยคนอื่นทำงานและยังชักชวนลิงจ้อย ลิงจ้อย ลิงอ้วน ให้เข้าเป็นพวกตน เมื่อฤๅษีรู้จึงเสกกรงขังลิงทั้ง 4 แล้วให้ลิงตัวอื่นๆ ช่วยกันแบกกรงกลับภูมิต่ำระหว่างทางกลับเกิดพายุ ทำให้ลิงทั้ง 4 บาดเจ็บ แต่เพื่อนลิงตัวอื่นๆ ก็เข้าไปช่วยลิงทั้ง 4 จึงสำนึกได้และสัญญาจะไม่ทำผิดกฎระเบียบอีก ข้อคิด การไม่รักษากฎระเบียบต้องถูกทำโทษ (80 นิทานคุณธรรม www.tup.ac.th/virtue/tale.html)

ภาพประกอบ

ห้องเรียนสะอาด

การแต่งกายของนักเรียนที่ ฤๅกระเบียบ

นักเรียนเข้าแถวรับอาหาร

นักเรียนเข้าแถวรับบริการ

กิจกรรมที่ 5

ชื่อกิจกรรม “ไม่กระทำในสิ่งผิด”

เวลา 60

นาที

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขนาดของกลุ่ม ประมาณ 20 คน

แนวคิด

การปฏิบัติตนโดยไม่นำความคิด สิ่งของหรือเอกสารผลงานผู้อื่นมาเป็นของตนเองแม้จะมีโอกาสยอมทำให้บุคคลนั้นได้รับการยกย่อง ชมเชยว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์ยึดมั่นสิ่งดีงาม

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ:

1. สรุปผลเสียจากการนำความคิด สิ่งของ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนได้
2. แสดงออกถึงการเป็นผู้ไม่นำความคิด สิ่งของ หรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

ได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ชี้นำ (5-10 นาที)

- 1.1 ครูนำนักเรียนร้องเพลง“เด็กเอ๋ย เด็กดี” นักเรียนร้องตาม
- 1.2 ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในเพลง

2. ชี้นกิจกรรมหลัก (40-45 นาที)

2.1 ครูขออาสาสมัครนักเรียน 4 คน เพื่อแสดงบทบาทสมมุติ ครูแจกบทบาทสมมุติให้นักเรียนอ่านโดยไม่ให้ผู้อื่นรู้ และเตรียมการแสดงให้สมบทบาทมากที่สุด ให้ความเวลา 5 นาที ส่วนนักเรียนที่เหลือช่วยกันจัดสภาพแวดล้อมและเป็นผู้สังเกตการณ์

- 2.2 ให้ผู้แสดงเริ่มแสดงตามบทบาทที่ตนเองได้รับ
- 2.3 นักเรียนที่ไม่ได้แสดงเริ่มสังเกตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และบทบาทของผู้แสดงแต่ละคน

คน

2.4 เมื่อการแสดงสิ้นสุดลงให้ผู้แสดงแต่ละคนกล่าวถึงตัวละครที่ตนเองสวมบทบาทว่าเป็นคนอย่างไร และทำไมต้องแสดงบทบาทเช่นนั้น

2.5 ให้ผู้สังเกตการณ์ทุกคนร่วมกันวิเคราะห์ วิพากษ์ และอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละคร และหาข้อสรุปของกลุ่มจากเรื่องดังกล่าว

2.6 นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับการกระทำของสุวัฒน์ และรักจริง

- ถ้าสุวัฒน์ยอมให้จอมทัพเปลี่ยนชื่อปกรายงานโยไม่บอกใคร นักเรียนคิดว่าเจ้าของรายงานจะรู้สึกอย่างไร

- ถ้านักเรียนอยู่ในสถานการณ์เดียวกับสุวัฒน์และจอมทัพนักเรียนจะทำอย่างไร
เพราะเหตุใด

2.7 ให้นักเรียนอาสาเล่าถึงพฤติกรรมของตนเองที่คล้ายคลึงกับบทบาทสมมุติเรื่องนี้
และผลที่ได้รับจากการกระทำนั้นๆ

3. ขั้นสรุป (5-10 นาที)

3.1 ให้นักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้รับจากการแสดงบทบาทสมมุติ

3.2 ให้นักเรียนเสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนิน
ชีวิตประจำวัน

สื่อ/อุปกรณ์

1. เพลง “เด็กเอ๋ย เด็กดี”
2. เอกสารบทบาทสมมุติ เรื่อง สุวัฒน์ผู้มีน้ำใจงาม

การประเมินผล

ประเมินตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ดังนี้

1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมอภิปราย การตอบคำถาม และการแสดงพฤติกรรมการรักษาคำพูดหรือ
การรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่นของนักเรียน

“เด็กเอ๋ย เด็กดี”

พวกเราร้องเพลง บรรเลงร่วมกัน

เพลงของเรานั้น คือเพลงเด็กดี

เด็กเอ๋ยเด็กเล็ก ตัวเล็กเหลือที่

เด็กเอ๋ยเด็กดี มีความจริงใจ

ไม่ลักขโมย ไม่หยิบของใคร

แม้เราอยากได้ แต่มันไม่ดี

เด็กเอ๋ยเด็กเล็ก เด็กเอ๋ยเด็กดี

หัวใจเรานี้ มีชื่อสัตย์เอ๋ย.

เอกสารบทบาทสมมติเรื่อง สุวัฒน์ผู้มีน้ำใจงาม

สุวัฒน์เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขาเป็นคนขยัน ตั้งใจเรียน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น รักความถูกต้อง และรักเพื่อน จึงเป็นที่รักของคุณครู แต่สุวัฒน์ไม่ชอบไปวิ่งเล่นกับเพื่อนๆ เขาชอบนั่งอ่านหนังสือหรือทำการบ้านคนเดียว แต่เมื่อเห็นเพื่อนๆ ทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องเขาจะไปห้าม ทำให้เพื่อนๆ ไม่ค่อยชอบเขานัก

วันหนึ่งขณะสุวัฒน์กำลังเดินขึ้นอาคารเรียนพร้อมกับเพื่อนชื่อรักจริง สุวัฒน์พบรายงานวางบนโต๊ะม้าหินอ่อนข้างอาคารเรียน ซึ่งเป็นรายงานเรื่องเดียวกับที่คุณครูอุไรสั่งให้ทำในวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งทุกคนต้องทำส่งภายในวันนี้ สุวัฒน์บอกรักจริงว่าจะนำรายงานไปคืนเพื่อนคนที่ เป็นเจ้าของ แต่รักจริงไม่ยอมนำไปคืนเพราะตัวเองทำรายงานไม่เสร็จ โดยให้ตั้งปรายงานออก แล้วเปลี่ยนเป็นชื่อของเขาแทน รักจริงจึงบอกสุวัฒน์ไม่ต้องนำรายงานไปคืนเจ้าของ แต่สุวัฒน์เห็นว่าไม่ถูกต้อง ควรนำรายงานไปคืนเพื่อน เขาจึงขอรายงานเล่มดังกล่าวกลับคืนให้กับเจ้าของซึ่งเป็นคน เจ้าของดีใจมากที่ได้รับรายงานกลับคืนเพราะเขาตั้งใจทำ คั่นกว่าเป็นอย่างดี

ในวันถัดมา คุณครูอุไรได้ประกาศชมเชยกับพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของสุวัฒน์ต่อหน้า นักเรียนคนอื่นๆ ขณะทำกิจกรรมหน้าเสาธง สุวัฒน์จึงรู้สึกภูมิใจมีความสุขมากที่ได้รับการยกย่องชมเชย

บทบาทของตัวละคร

บทบาทของสุวัฒน์

ฉันชื่อสุวัฒน์ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นคนขยัน ตั้งใจเรียน ชอบช่วยเหลือผู้อื่น รักความถูกต้อง และรักเพื่อน เมื่อเก็บรายงานได้จึงนำไปคืนเจ้าของ

บทบาทของรักจริง

ฉันชื่อรักจริง เป็นเพื่อนของสุวัฒน์ เป็นคนค่อนข้างเกียจคร้าน เมื่อสุวัฒน์เก็บรายงานได้ก็บอกให้ตั้งปรายงานแล้วเปลี่ยนชื่อเป็นของฉันแทน แล้วนำไปส่งครู เพราะฉันยังทำรายงานไม่เสร็จ

บทบาทของเจ้าของรายงาน

เป็นคนนำรายงานไปวางไว้ที่โต๊ะม้าหินอ่อนข้างอาคารเรียน เพื่อที่จะไปเล่นกับเพื่อนๆ ที่สนามฟุตบอล แต่เมื่อครั้งดังกิ่งขึ้นห้องเรียนทันที เมื่อนึกขึ้นได้ก็กลับลงมาที่โต๊ะม้าหินอ่อนแต่ไม่พบรายงาน แต่ในที่สุดก็ได้รายงานกลับคืนจากสุวัฒน์

บทบาทของครู

เป็นผู้กล่าวคำชมเชยพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของสุวัฒน์ ต่อหน้านักเรียนทั้งโรงเรียนในการไม่นำเอาความคิด สิ่งของหรือผลงานผู้อื่นมาเป็นของตน หรือไม่ปลอมแปลงเอกสาร

กิจกรรมที่ 6

ชื่อกิจกรรม “สมบัติส่วนรวม”

เวลา 60 นาที

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

ขนาดของกลุ่ม ประมาณ 20 คน

แนวคิด

สาธารณสมบัติเป็นส่วนรวม ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวมจะใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่า และดูแลรักษาสาธารณสมบัติไม่ให้เกิดความเสียหาย หรือไม่นำมาเป็นสมบัติส่วนตัว การไม่ยึดครองของส่วนรวมในโรงเรียนมาเป็นสมบัติของตนเองคือ การไม่นำสมบัติของโรงเรียนมาเก็บไว้ที่ตน เช่น การไม่นำสีของโรงเรียนไประบายภาพที่บ้านการไม่นำอุปกรณ์กีฬาไปเล่นที่บ้าน

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. แสดงออกถึงพฤติกรรมการใช้สาธารณสมบัติอย่างรู้คุณค่าได้
2. เปรียบเทียบผลดีของการใช้ของร่วมกันและผลเสียของการนำเอาของส่วนรวมมาเป็น

ของตัวเอง

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ชี้นำ (5-10 นาที)

- 1.1 ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน
- 1.2 ครูให้นักเรียนร้องเพลง “ทำเพื่อส่วนรวม” พร้อมกับสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง

2. ขั้นตอนกิจกรรมหลัก (40-45 นาที)

2.1 ครูสนทนากับนักเรียนว่ามีสิ่งของใดบ้างที่เป็นใช้ส่วนรวมเป็นสมบัติสาธารณะที่ต้องใช้ร่วมกันซึ่งเป็นของส่วนรวม

2.2 ครูซักถามนักเรียนว่าผู้ใดเคยนำเอาของส่วนรวมดังกล่าว ไปเก็บไว้ใช้ส่วนตัวหรือไม่ และระหว่างการทำของส่วนรวมไปเก็บไว้ใช้ส่วนตัวกับการใช้ของร่วมกันอะไรจะมีประโยชน์ เพราะเหตุใด

2.3 ครูขออาสาสมัครตัวแทนออกมาเล่าประสบการณ์ที่เคยพบมาเกี่ยวกับการรักษาของส่วนรวมและการไม่นำสมบัติของส่วนรวมมาเป็นของตน

3. ขั้นสรุป (5-10 นาที)

3.1 ให้นักเรียนร่วมกันเสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

สื่อ/อุปกรณ์

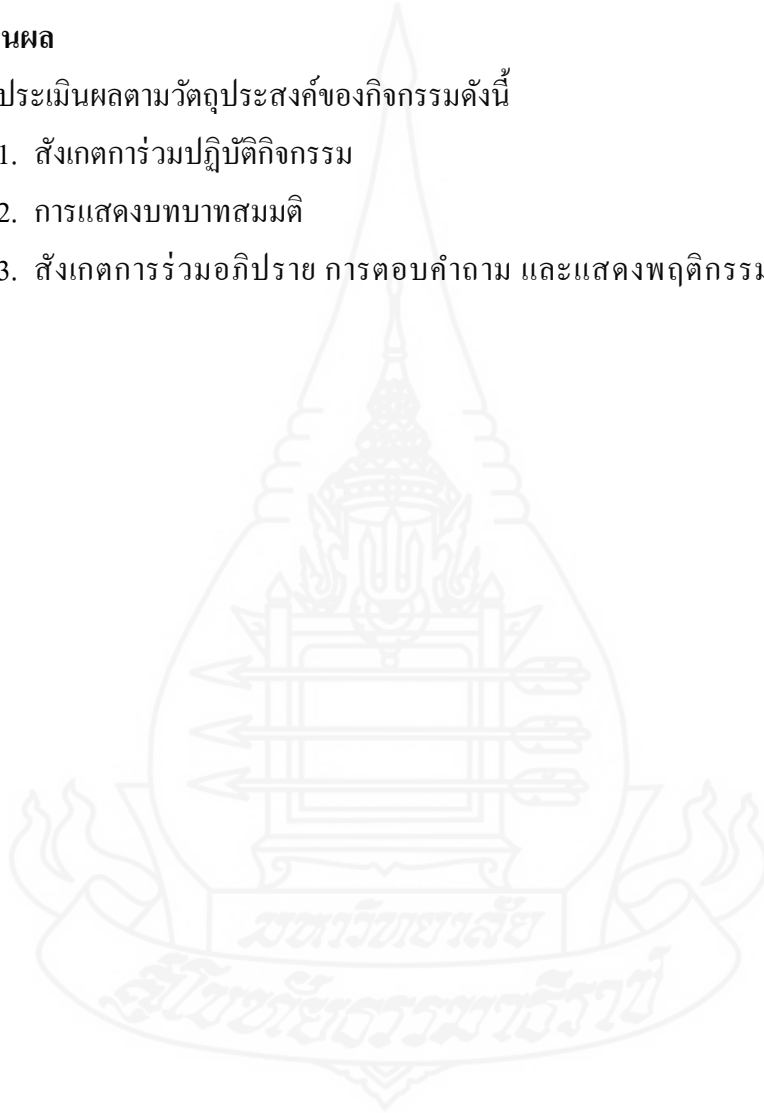
1. นิทานเรื่อง “ ทำเพื่อส่วนรวม”

การประเมินผล

ประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมดังนี้

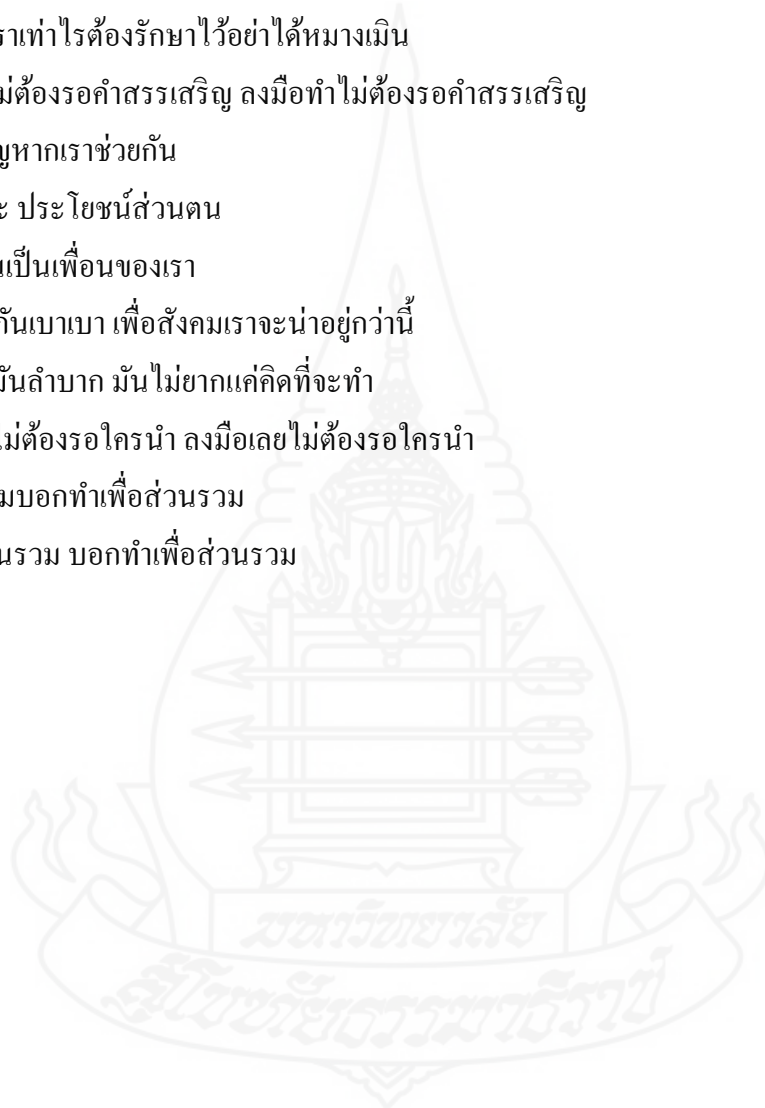
1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรม
2. การแสดงบทบาทสมมติ
3. สังเกตการร่วมอภิปราย การตอบคำถาม และแสดงพฤติกรรมความรู้จักรักของ

ส่วนรวม

เพลง ทำเพื่อส่วนรวม

ที่เราอยู่ได้วันนี้ เพราะมีการช่วยเหลือพึ่งพา
 อยู่คนเดียวไม่ได้หรือกหนา อยู่คนเดียวไม่ได้หรือกหนา
 เราต้องเมตตาเอื้อเพื่อเกื้อกูล
 สังคมให้เราทำอะไรต้องรักษาไว้อย่าได้หมางเมิน
 ลงมือทำไม่ต้องรอคำสั่งรเสรีญ ลงมือทำไม่ต้องรอคำสั่งรเสรีญ
 สังคมเจริญหากเราช่วยกัน
 แคเสียสละ ประโยชน์ส่วนตน
 มองทุกคนเป็นเพื่อนของเรา
 ลองใส่ใจกันเบาเบา เพื่อสังคมเราจะน่าอยู่กว่านี้
 อย่าคิดว่ามันลำบาก มันไม่ยากแค่คิดที่จะทำ
 ลงมือเลยไม่ต้องรอใครนำ ลงมือเลยไม่ต้องรอใครนำ
 ถ้ามีคนถามบอกทำเพื่อส่วนรวม
 ทำเพื่อส่วนรวม บอกทำเพื่อส่วนรวม

กิจกรรมที่ 7 ปัจฉิมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม “คนซื่อสัตย์”

เวลา 60 นาที

ระดับ/วัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขนาดของกลุ่ม ประมาณ 20 คน

แนวคิด

คนซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม หมายถึงผู้ที่มีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างจริงใจ ตรงไปตรงมา ยึดมั่นความจริง ความถูกต้องดีงาม ตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย และหลักคุณธรรมจริยธรรม ทั้งทางกาย วาจา และใจ เป็นการกระทำของบุคคลที่แสดงออกถึงยึดมั่นความจริง ความถูกต้องดีงามและความตรงไปตรงมา เป็นหลักในการดำเนินชีวิต พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตเป็นพฤติกรรมพื้นฐานของคนดี ที่น่าชื่นชม ยกย่อง พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตยังทำให้สังคม มีความสงบสุขและเจริญก้าวหน้า

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนร่วมปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนสามารถ :

1. สรุปความสำคัญของการความซื่อสัตย์ส่วนรวมได้
2. แสดงพฤติกรรมตัวอย่างที่แสดงออกถึงความซื่อสัตย์ส่วนรวมได้
3. เสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

ขั้นตอนกิจกรรม

1. ชี้นำ (5-10 นาที)

1.1 ให้นักเรียนยกตัวอย่างบุคคลในข่าวประจำวัน ที่มีพฤติกรรมซื่อสัตย์

1.2 ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผ่านมา และนักเรียนมีการพัฒนา

พฤติกรรมซื่อสัตย์อย่างไรบ้าง

2. ขั้นกิจกรรมหลัก (40-45 นาที)

2.1 ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากัน นับเลข 1-2 เพื่อแบ่งกลุ่มจำนวน 2

กลุ่ม

2.2 นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมาจับสลากหัวข้อการแสดงบทบาทสมมติแบบไม่มีบท โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแต่งบทบาทสมมติที่ตรงกับหัวข้อที่จับสลากได้ เตรียมการแสดง และสภาพแวดล้อม ให้เวลา 10 นาที ดังนี้

- ผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตต่อส่วนรวม

2.3 แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มละ 7 นาที

2.4 ให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มเป็นผู้สังเกตการ วิเคราะห์บทบาทสมมติของกลุ่มที่กำลังทำการแสดงว่ามีพฤติกรรมใด

2.5 เมื่อทุกกลุ่มแสดงสมมติครบแล้ว ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและหาข้อสรุปถึงพฤติกรรมเหล่านั้นว่ามีผลดีต่อส่วนรวมอย่างไรบ้าง

2.6 นักเรียนและครูร่วมกันอภิปราย และสรุปถึงความสำคัญของการปฏิบัติตนเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

3. ขั้นสรุป (5-10 นาที)

3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งคำขวัญส่งประกวดเกี่ยวกับประโยชน์ของพฤติกรรมความซื่อสัตย์ เพื่อนำไปเผยแพร่

3.2 นักเรียนร่วมกันเสนอแนวทางการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการร่วมปฏิบัติกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

3.3 ครูกล่าวคำชมเชยและมอบของรางวัลให้กับนักเรียนกลุ่มที่เขียนคำขวัญได้ดีที่สุด
สื่อ/อุปกรณ์

1. สลากหัวข้อการแสดงบทบาทสมมติแบบไม่มีบทบาท
2. กระดาษ A4
3. ปากกาเคมีสีต่าง ๆ
4. ของรางวัล (สมุดจดบันทึก)

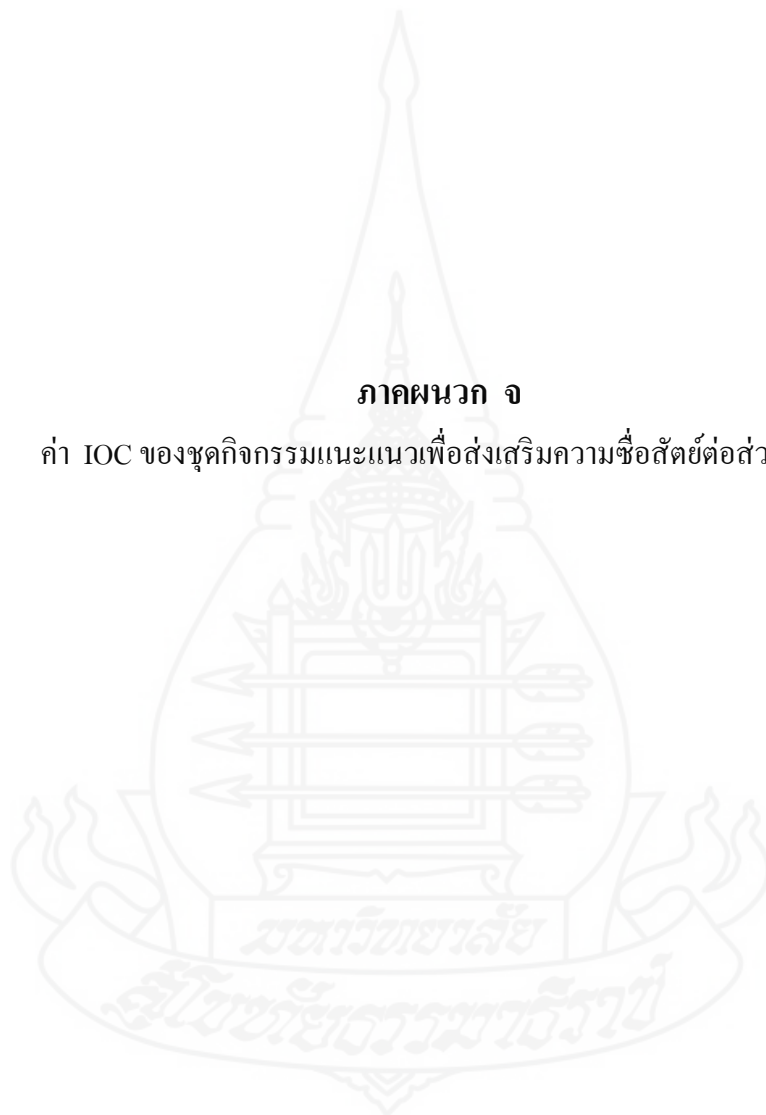
การประเมินผล

ประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมดังนี้

1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรม
2. สังเกตการร่วมอภิปราย การตอบคำถาม และการมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตต่อส่วนรวม
ของนักเรียน

ภาคผนวก จ

ค่า IOC ของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตารางการแสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของชุด
กิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อส่วนรวม

รายการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	ผลการ วิเคราะห์
	1	2	3	4	5			
1. กระบวนการในการทำกิจกรรมมีความ สมบูรณ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
2. เนื้อหามีความสอดคล้องกับกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
3. ความสะดวกในการใช้กิจกรรม	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	ผ่านเกณฑ์
4. กิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้อง สัมพันธ์กัน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ผ่านเกณฑ์
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัย/ระดับของ ผู้รับบริการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
6. ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
7. สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับกิจกรรม	0	+1	+1	0	+1	3	0.6	ผ่านเกณฑ์
8. เนื้อหาเป็นสิ่งที่นักเรียนนำไปปฏิบัติใน ชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ผ่านเกณฑ์
ค่าเฉลี่ยรวม								.88

เกณฑ์ของคะแนน

1. ช่วงคะแนน 0.00 - 0.33 คือ ควรปรับปรุง
2. ช่วงคะแนน 0.34 - 0.67 คือ พอใช้
3. ช่วงคะแนน 0.68 - 1.00 คือ ดี

สรุปผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อ
ส่วนรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวม .88

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางรุ่งรวี คำเหมือน
วัน เดือน ปีเกิด	3 กุมภาพันธ์ 2514
สถานที่เกิด	อำเภอนากลาง จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการศึกษา	ค.บ. วิชาเอกปฐมวัย วิทยาลัยครูเลย
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านอาบช้าง อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู
ตำแหน่ง	ครู ค.ศ. 3 วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

